

[திரு. எம். ராதாகிருஷ்ணன்] [2002 ஏப்ரல் 2]

சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். எதற்காக அம்மா அவர்கள் இரட்டிப்புச் சாதனை புரிந்துள்ளார்கள் என்று கூறுகிறேன் என்றால், இதுவரையில் மீனவர்கள் முதலில் விடுவிக்கப்படுவார்கள், சிறிதுகாலம் சென்று படகுகள் விடுவிக்கப்படும். இப்போது மாண்புமிகு அம்மா அவர்களுடைய ஆட்சியிலேதான் மீனவர்களையும், படகுகளையும் ஒரே சமயத்திலே விடுவித்தது என்று (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மீனவர்கள் எல்லாம் சந்தோஷமாக அவர்கள் ஆனந்தக் கண்ணீர்விட்டு, என்னிடமும் மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடமும் கூறினார்கள் என்பதை இந்தச் சபையிலே நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

6. வரவு-செலவுத் திட்டம், 2002-2003, பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நிதிநிலை அறிக்கை மீதான பொது விவாதம். 11 பேர் பேச வேண்டும். 10 மணித்துளிகளுக்கு மேல் எடுத்துக்கொண்டால் அனைவரும். பேச முடியாது. இதை உறுப்பினர்கள் கவனத்திலே கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவாதத்தைத் தொடங்குபவர் தண்டராமப்பட்டு திரு. எ.வ. வேலு.

நண்பகல் 12-00.

*திரு. எ.வ. வேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதியமைச்சர் அவர்கள் 2002-2003 ஆகிய ஆண்டுகளுக்குரிய நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்ததன்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த பேரவைத் தலைவருக்கு இந்த நேரத்தில் என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த அளவுக்கு, திரும்பத் திரும்பப் படித்துப் பார்த்தால் இல்லாமை, நிதி இல்லாமை, நிதி நில்லாமை என்கிற புலம்பல் வாடைதான் இதிலே தெரிகிறதேயொழிய, இதில் ஒன்றும் இல்லை. படித்துப் பார்த்தால் கண்ணைக் கட்டிக் காட்டிலே விட்டதுபோல் குழப்பத்தின் மொத்த உருவமாகத்தான் எங்களுடைய கண்ணுக்கு இது புலப்படுகிறதே யொழிய, இதில் வேறு ஒன்றும் இல்லை. காரணம் 4 மாத காலத்திற்கு முன்னால் 4 ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு வரிச் சுமையை சுமத்தி, 690 கோடி ரூபாய்க்கு மேலும் வரி போட்டு, அதுவும் பற்றாமல்

2002 ஏப்ரல் 2]

[திரு. எ.வ. வேலு]

பற்றாக்குறையாக 640 கோடி ரூபாய் உள்ளது என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இவ்வளவு வரியும் போட்டும், இன்னும் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். ஏதாவது நாட்டு மக்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு, அரசு அலுவலர்களுக்கு நடந்ததா என்று சொன்னால் இந்த ஓராண்டு காலம் எதுவும் நடைபெறவில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது சலுகைகள் உண்டா? இல்லை. தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் உண்டா? இல்லை. விவசாயிகள் கரும்புக்கு ஒரு டன்னுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கேட்டார்களே அதாவது நடந்ததா? இல்லை. விவசாயிகளுடைய முழு நெல்லும் வாங்கப்பட்டதா என்று சொன்னால், அதுவும் இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் எம். ஜி.ஆர். அவர்கள், மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கொண்டு வந்த சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு...

*மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நேற்று அவையில் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், அவருடைய கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்கள் ஏற்கெனவே வெளியில் அறிவித்திருக்கின்ற அதே வாசகத்தை, அதே புலம்பலை அவையிலே (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) புலம்புகிற போக்கு உண்மையிலேயே வேதனையான ஒரு போக்கு என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) இருங்கள், நான் பேசி முடிக்கிறேன். புலம்பல் என்று அவர்தானே சொன்னார்? அவசரப்படாதீர்கள். ஒன்றை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் அவைக்கும் நான் கொண்டுவர விழைகின்றேன். இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு தி.மு.க.வினுடைய தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் குறிப்பிடுகின்ற புலம்பலுக்கு வித்திட்டவர்கள், அந்த சோக நிலைக்கு அடிப்படையாக, ஆணி வேராக, தமிழகத்தைச் சீரழித்தவர்கள், முன்பு தமிழகத்தை ஆண்ட தி.மு.க. ஆட்சியினர்தான் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, 1823 கோடி ரூபாய் அரசு ஊழியர்களுக்கு, அவர்களுக்கு மைய அரசின் ஊதியத்திற்கு நிகராகத் தரப்படும் என்று சொல்லப்பட்ட அந்த ஊதியத்தை, அதற்குரிய பென்ஷனை எல்லாம் காலத்தே தராமல் அந்தப் பணத்தையும், இந்தச் செலவு, அந்தச் செலவு என்று சாப்பிட்டுவிட்ட காரணத்தால், இந்த அரசுக்கு, எங்களுக்கு, எங்கள் தலைமீது (குறுக்கீடுகள்) நான் விளக்கம் சொல்கிறேன். இந்தச் செலவு, அந்தச் செலவு என்று (குறுக்கீடு) இந்தச் செலவு, அந்தச் செலவு

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[2002 ஏப்ரல் 2]

என்று முறையற்ற நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டு cost management, material management என்ற வகைபாடுகளை எல்லாம் மேற்கொள்ளாமல் செலவிட்ட காரணத்தால், அந்தச் சுமை எங்கள் மீது சுமத்தப்பட்டு, 1823 கோடி ரூபாய் நீங்கள் விட்டுவிட்டுச் சென்ற அந்தச் சுமை, உங்களால் உருவாக்கப்பட்ட அந்த வேதனை எங்களுக்கு, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு புலம்பலாக வந்துவிட்டது. நீங்களும் சேர்ந்து புலம்புகிறீர்கள். இப்போதேனும் உணர்ந்து விட்டீர்களே என்பதற்காக நான் உங்களைப் பாராட்ட விழுகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

பிற்பகல் 12-05

அதுமட்டுமல்ல. உணவு தானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சையில் இருந்து நெல் எங்குமே செல்லக்கூடாது என்று தேவையற்ற கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வந்தீர்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் எங்கு வேண்டுமென்றாலும், எல்லா மாநிலங்களிலும் பசுமைப் புரட்சி, Green Revolution ஏற்பட்டு, ஏகப்பட்ட நெல் உற்பத்தியாகி, லட்சக் கணக்கான டன் அரிசி மைய அரசினுடைய Godown-களில் இருக்கின்றபோது எதற்காக இந்தக் கட்டுப்பாட்டை, 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருக்க வேண்டிய கட்டுப்பாட்டை, உபரி உற்பத்தி என்ற நிலையிலேகூட எந்த நோக்கத்தோடு, எந்த ஆதாய நோக்கத்தோடு அந்தக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வந்தீர்களோ அது ஆண்டவனுக்குத்தான் தெரியும். ஆனால், அதன் மூலமாக இந்த ஆட்சியின் தலையிலே நீங்கள் சுமத்திவிட்டுச் சென்ற சுமை, 1445 கோடி ரூபாய் சுமையை சுமத்திவிட்டுச் சென்றீர்கள். ஏகப்பட்ட நெல்லைக் கொள்முதல் செய்தீர்கள். 4 இலட்சம் டன் நெல்லே போதும் பொது விநியோக முறைக்கு என்ற முறையிலே, Food Corporation of India குறைந்த விலையிலே தரக்கூடிய பணம், அரிசி ஏராளம் இருந்தபோதும் கூட 1445 கோடி ரூபாய்க்கு உபரியாக 16 இலட்சம் டன் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்தீர்கள். பிறகு, ஏலத்தில் விட்டீர்கள், கெட்டுவிட்டது என்று. கெட்டுவிட்டது என்று ஏலத்தில் விடப்பட்டதிலே அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு சுமார் நூறு கோடி ரூபாய். ஆனால், யாருக்கோ இலாபம். தூத்துக்குடியிலேயிருந்து பெங்களூருக்கு இரயிலிலே சென்ற (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்த அரிசி இயற்கையின் கோளாறு காரணமாக இரயில் தடம் புரண்ட காரணத்தால் உலகுக்குத் தெரிந்தது. எப்படி இந்த 1445 கோடி ரூபாய்க்கு தேவையற்ற நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) Godown-லே வைத்து பிறகு கெட்டுவிட்டது என்று சொல்லி

2002 ஏப்ரல் 2] [திரு. சி. பொன்னையன்]

சுமார் 9 ரூபாய், 10 ரூபாய்க்குக் கொள்முதல் செய்துவிட்டு, கெட்டுவிட்டது என்ற நிலையில் ஏலம் என்று 4 ரூபாய், 5 ரூபாய்க்கு விற்ப்பு, இரயில் தடம் புரண்ட காரணத்தினால் உலகுக்கு, அந்த விஷயம் வெளிச்சத்திற்கு வந்தது. புலம்பலுக்குத் தமிழக மக்கள் உள்ளாக்கப்பட்டார்கள். அந்தப் புலம்பலை மறைப்பதற்காக (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) நீங்கள் புலம்பல் புலம்பல் என்று சொல்லி ஒப்பாரி வைக்கின்றீர்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷனிலிருந்து அவர்கள் நமக்குத் தரவேண்டிய ராயல்டி பணம் 250 கோடி ரூபாயை, முன்கூட்டியே அந்தப் பணத்தை வாங்கிவிட்டீர்கள். (குறுக்கீடுகள்) இருக்கட்டும். அவை தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். (குறுக்கீடுகள்) கட்டாயம் அவை தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்கிறார்கள். அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு பேசுங்கள். உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மன்னிக்க வேண்டும். தாங்கிக்கொள்கிற சக்தி உங்களுக்கு வேண்டும். (குறுக்கீடுகள்) கேட்கிற பொறுமை உங்களுக்கு வேண்டும். குற்றங்களைச் செய்துவிட்டு (குறுக்கீடு) நான் விளக்கத்தைச் சொல்லி முடித்த பிறகு உங்கள் கருத்தைச் சொல்லுங்கள். நான் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) உறுப்பினர் வேலு அவர்கள் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: நான் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன்.

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: உங்களது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இருக்கிறார். (குறுக்கீடுகள்) மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களே, நான் இதைச் சொல்லி முடித்த பிறகு பேசுங்கள். Only two more points I have to reveal. (குறுக்கீடுகள்) இல்லை, இல்லை. அப்படியில்லை. நீங்கள் புலம்பல், புலம்பல் என்று சொல்லிவிட்டு அதைப் பத்திரிகையில் போட வைத்துவிட்டு மக்களுக்குத் தவறான தகவலைக் காட்டிவிட்டு அதற்கு அவ்வப்போது விளக்கத்தைத் தரவில்லை என்றால் நீங்கள் கெட்டிக்காரர்கள் என்றும் நாங்கள் ஏதோ ஏமாந்தவர்கள் (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) என்றும்

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[2002 ஏப்ரல் 2]

அகிவிடக்கூடாது. (குறுக்கீடுகள்) நான் விளக்கத்தை முடித்துவிடுகிறேன். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள், உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்) உட்காருங்கள், உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்)

***பேராசிரியர் க. அன்பழகன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கை மீது விவாதம் நடைபெறுகிறபோது உறுப்பினர்கள், அதிலேயும் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கிற பல கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் ஏதேனும் ஒரு வகையில் அவர்களுடைய மாறுபட்ட கருத்தை வலியுறுத்துவதற்காக சில சொற்களைப் பயன்படுத்த நேரிடுகிறது.

புலம்பல் என்று சொன்ன காரணத்தினால் அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு நேரம் எடுத்து—அதை புலம்பல் என்று நான் சொல்லவில்லை—ஆனால், இவ்வளவு நேரம் அதற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. அது என்னுடைய கருத்தாகக்கூட விட்டுவிடலாம். ஆனால், நிதிநிலை அறிக்கையை எப்படி மாற்றுக் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் அணுகுவது? அந்தக் கருத்துகளிலே மாறுபாடுகள் இல்லை என்றால் அப்புறம் விவாதம் எதற்கு? எல்லோருமே ஒரே கட்சியாக இருந்துவிட்டால் ஒரே பக்கமாக இருந்தால் சட்டமன்றம் செயல்படுவதிலே அர்த்தமே இல்லாமல் போய்விடும். மாறுபட்ட கருத்துத்தான் நிதியமைச்சர் அவர்களுக்குத் தன்னுடைய வாதத்தை எடுத்து வைப்பதற்கும் மேலும் மேலும் விளக்குவதற்கும் வாய்ப்பு அளிக்கும். இறுதியாக நிதியமைச்சர்தான் பேசப் பேரகிரார் என்ற காரணத்தினாலே, இப்போதே இறுதி உரையை ஆற்றிவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் அவருக்கே உரித்தான பண்பு நெறியோடு, இந்தப் புலம்பல் என்ற வார்த்தையைத் தவிர்த்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசியிருந்தாலோ அல்லது அவருடைய இயக்கத்தினுடைய தலைவர் வெளியிலே விட்டிருக்கிறாரே அறிக்கை புலம்பல், புலம்பல், புலம்பல் என இதுபோன்றவை எல்லாம் தவிர்க்கப்பட்டிருக்குமேயானால், மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களுடைய பண்பு, பெருந்தன்மையை எல்லோரும் கடைப் பிடிக்கின்றபோது நான் பேராசிரியர்

2002 ஏப்ரல் 2] [திரு. சி. பொன்னையன்]

அவர்களுடைய அறிவுரையை ஏற்கிறேன். பிறகு என்னுடைய விளக்கத்தைச் சொல்கிறேன்.

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது என்னுடைய பெருந்தன்மை, பெருந்தன்மை என்றெல்லாம் சொல்கிற காரணத்தினாலே அதிலே ஒரு அரசியல் புகுந்துவிடக்கூடாது என்று நான் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) (சிரிப்பு) தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பெருந்தன்மை என்பதைவிட நிலைமைகளைச் சமாளிப்பதுதான் மனிதத் தன்மை. ஒரு கருத்து மாறுபாடு ஏற்பட்டு ஒரு முரண்பாடு வருகிறபோது, நிலைமைகளுக்கேற்ப ஒவ்வொருவரும் ஒரு சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறபோது ஒவ்வொரு நோக்கத்திலே ஒரு சூழ்நிலையில் சொல்ல நேருகிறது. வெளியிலே நான் பேசுவதைக்கூட இங்கே பேசுவதில்லை. பொதுக் கூட்டத்திலே பேசுகிற அதே வகையான வார்த்தைகளை, சொற்றொடர்களை இங்கே பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இரண்டாவது, ஓர் அறிக்கையைப் படிக்கிறபோது, அந்த அறிக்கை முழுவதும் வருத்தம் தோய்ந்த, இன்னும் சொல்லப்போனால், செயலற்ற ஒரு நிலையில் தாங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்கிற ஒரு கருத்து வருகிற காரணத்தால், அந்தச் சொல் இடம் பெற்றதே தவிர, தனிப்பட்ட முறையில் அந்தச் சொல்லை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 12-10

***மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னதில் பெருந்தன்மை இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னது எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், “மாமியார் உடைத்தால் மண்குடம், மருமகள் உடைத்தால் பொன்குடம்” என்பதுபோல் இருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினரும் அவருடைய கட்சித் தலைவரும் புலம்பல் என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினால் தவறில்லை. ஆனால், அதே புலம்பல் என்ற சொல்லை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பயன்படுத்தினால் தவறு என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார். ஆகவே, நிச்சயமாக அதில் பெருந்தன்மை இல்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

[2002 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது பேராசிரியர் அவர்களுக்கு (குறுக்கீடு) இப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது பேராசிரியர் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் நிம்மதியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். (சிரிப்பு)

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெருந்தன்மை என்பது, தனக்கு வருகிற தீங்கை ஏற்றுக்கொண்டு அந்தத் தீங்கு காரணமாக பிறரிடத்திலே மாறுபாடு கொள்ளாமல் இருப்பதுதான் பெருந்தன்மை. அந்த வகையிலே இங்கொன்றும் நடைபெறவில்லை. ஆகவே, முதலமைச்சர் சொன்னதைப்போல், அது பெருந்தன்மை அல்ல. ஆனால், உண்மை விளக்கம் என்ற அடிப்படையில் நிலைமையைப் புரிந்துகொள்வதற்காக நான் எடுத்துச் சொன்னது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ.வ. வேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்துப் பார்க்கிறபோது ஒரு உவமையைச் சொல்ல வேண்டும். இப்பொழுதுதான் வேறொரு கருத்தைச் சொல்கிறபோது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கோயபல்ஸ் பற்றி உதாரணமாகச் சொல்லவில்லையா? அந்த அடிப்படையில் புலம்பல் என்கிற வார்த்தையை நான் ஒன்றும் சட்டமன்றத்திலே முதன்முதலாக இதைப் பயன்படுத்தவில்லை. ஒருமுறை பேரவைத் தலைவர்கூட பரிதியைப் பார்த்து புலம்புகின்றீர்கள் என்றுகூட ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார். நான் அதை உங்கள் மீது ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. இப்படிப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது இந்த மாமன்றத்திலே. எனவே, இதையெல்லாம் படித்துப் பார்க்கிறபோது எனக்கு ஒரு புலம்பலாகத் தெரிகிறது என்று சொல்வதொன்றும் தவறில்லை. அது ஒன்றும் unparliamentary word இல்லை. எனவே, புலம்பி இருக்கிறார் என்று நான் சொன்னேன். எனவே, அந்த அடிப்படையைப் பார்க்கிறபோது எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கொண்டு வந்த சத்துணவுத் திட்டத்தில் (குறுக்கீடு) கலைஞர் அவர்கள் சத்துணவு வேண்டும் என்பதற்காக முட்டை அளித்தார்கள். அதுகூட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இல்லை. ஆனாலும்கூட, எந்த வரியும் போடாமல் தொழிலாளர் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், ஆசிரியர் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், அலுவலர் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், கரும்பு விவசாயிகள் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், அத்தனை பிரச்சினைகளும் கலைஞர் ஆட்சியிலே தீர்க்கப்பட்டன. இது நாடறிந்த உண்மை.

2002 ஏப்ரல் 2]

[திரு. எ.வ. வேலு]

அதேநேரத்திலே, இதிலே இரண்டைப் பாராட்டலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். காரணம் குளச்சல் துறைமுகம், அது கலைஞர் காலத்திலே தொடங்கப்பட்டது. ஆனால், இந்த ஆட்சியில் அது தொடர்ந்து செயல்படுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மலேசிய நிறுவனத்தோடு பேசி அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது.

அதேபோன்று தரிசு நில மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 2000 ஆண்டிலேயே அதற்காக 5.56 கோடி ரூபாயில் கிட்டத்தட்ட 25 ஆயிரம் ஏக்கர் எடுக்க வேண்டும் என்று அப்பொழுதே முடிவு செய்தபோது, அதன் தொடர்ச்சியாக இன்றைக்கு 40 கோடி ரூபாய் செலவிலே இந்த அரசு முன்வந்து அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியைக்கூட வரவேற்கலாம். பக்கம் 1-லே திட்டத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் பேசி முடிக்கட்டும்.

திரு. எ.வ. வேலு: ஒளிவு மறைவற்ற நிதி நிர்வாகம் மற்றும் வெளிப்படையான ஆட்சிமுறை அமைய வேண்டும் என்று முதல் பக்கத்திலே நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். எங்களுடைய கழக அரசினால் தெரிவிக்கப்பட்ட அந்தக் கொள்கையை இந்த அரசும் அந்த வாக்கியத்திலே குறிப்பிட்டதற்காக இந்த நேரத்திலே நான் வரவேற்கிறேன்.

பக்கம் 9-ல் பொது விநியோக முறையில் சீர்திருத்தம்; தற்போது புழக்கத்திலுள்ள பேரலி அட்டைகளை ஒழிக்கும் நோக்குடன், பொது விநியோக முறையில் அரிசியை விற்பதற்காக 1-7-2000-ல் அடையாளச் சீட்டு முறையைக் கொண்டுவர முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த முறையில் அரிசி பெற தகுதி பெற்ற குடும்ப அட்டை வைத்துள்ளவர்களுக்குத்தான் இந்தக் கூப்பன் வழங்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் கேட்க விரும்புவதெல்லாம், அந்த அரிசியைப் பெறுகின்ற தகுதி யாருக்கு வருகிறது. ஏனென்று சொன்னால், கிட்டத்தட்ட 1 கோடியே 61 இலட்சம் கார்டு உறுப்பினர்கள் இன்றைக்கு 3½ ரூபாய்க்கு வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த 1 கோடியே 61 இலட்சம் பேருக்கும் 3½ ரூபாய்க்கு தொடர்ந்து அளிக்கப் போகிறீர்களா? அவர்களுக்குக் கூப்பன் அளிக்கப் போகிறீர்களா அல்லது வறுமைக் கோட்டிற்குக்

[திரு. எ.வ. வேலு]

[2002 ஏப்ரல் 2]

கீழே என்று ஏற்கெனவே கிட்டத்தட்ட 4 மாத காலத்திற்கு முன்னால் தினமணியிலே இந்த அரசினுடைய கொள்கை என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது, வறுமைக் கோட்டிற்கு மேலே உள்ளவர்களுக்கு பொது விநியோகத் திட்டத்தின் மூலம் விநியோகிக்கப்படும் அரிசியின் விலை ரூ.9. வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்படும் அரிசியின் விலை ரூ. 3½ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, இந்தக் கூப்பன் என்பது இப்போது அரிசி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிற அத்தனை பேருக்கும் பொருந்துமா அல்லது வறுமைக்கோடு என்கிற ஓர் அளவைப் பயன்படுத்தி, அவர்களுக்கு மட்டும் ஒதுக்கி, அவர்களுக்கு கூப்பன் அளிக்க இந்த அரசு கருதியுள்ளதா என்கிற விளக்கத்தை.....

பிற்பகல் 12-15

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் வருத்தம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அவ்வப்போது ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்று பல உறுப்பினர்கள் எழுந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவர்களுடைய உள்ளக்கிடக்கையை நான் வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களை பெயர் சொல்லிக் குறிப்பிட்டார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) முதன்முதலாக திரு. தண்டராம்பட்டு வேலு அவர்களை சட்டமன்ற உறுப்பினராக்கி, இந்தப் பேரவைக்கு அனுப்பியவர் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்த நன்றியை மறந்து அவரை வெறும் எம்.ஜி.ஆர் என்று அழைக்கிறார். ஆனால், இன்றைக்கு அவரை இந்த அவைக்கு அனுப்பியிருக்கிற தலைவரை கலைஞர் என்று அவர் பேசுகிறார். அதனால்தான் ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் கொதிப்படைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இப்படித் தன்னை ஆளாக்கிய, முதன்முதலாக சட்டமன்ற உறுப்பினராக்கிய தலைவரை, நன்றி மறந்து இப்படி பெயர் சொல்லி அழைப்பது நல்லதல்ல. அவருக்கே இது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

திரு. எ.வ. வேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மக்கள் திலகம் என்ற அந்த வார்த்தையைத்தான் பயன்படுத்தினேன்.

2002 ஏப்ரல் 2]

[திரு. எ.வ. வேலு]

நான் நேரடியாகச் சொல்லவில்லை. குறிப்பெடுத்ததைப் பார்க்கலாம். (குறுக்கீடுகள்). மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். என்ற வார்த்தையைத்தான்...

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: இல்லை, இல்லை. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் முதன்முதலில் வெறும் எம்.ஜி.ஆர் என்றுதான் சொன்னார். அதன் பிறகு மக்கள் திலகம் என்றார். அதன்பிறகு மீண்டும் வெறும் எம்.ஜி.ஆர். என்றுதான் சொன்னார். எல்லோரும் கவனித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஆகவே,

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

என்பதை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எ.வ. வேலு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எப்போதும் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். கூட பேசுகிறபோது, தன்னை எம்.ஜி.ஆர். என்று அழைக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்வார். (குறுக்கீடுகள்) இன்னும் ஒருபடி போனால் அவர் வாத்தியார் என்று சொல்வதில்தான் மகிழ்வார். (குறுக்கீடுகள்) ஆனால், என்னைப் பொறுத்த அளவில், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். என்றுதான் குறிப்பிட்டேன். நீங்கள் வேண்டுமானால் குறிப்பை எடுத்துப் பாருங்கள். மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். என்றுதான் நான் குறிப்பிட்டேன். அதோடு மட்டுமல்ல. கலைஞர் ஒன்றும் சாதாரணமானவர் அல்ல. மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கே தலைவராக இருந்தவர்தான் கலைஞர் என்பது நாடறிந்த உண்மை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வேலு, (குறுக்கீடுகள்) உறுப்பினர் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்) திரு. வேலு (குறுக்கீடுகள்) மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர் என்பது.. (குறுக்கீடுகள்) திரு. பொன்முடி, உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்) உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்) ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் அமருங்கள். (குறுக்கீடுகள்) ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அமருங்கள். (குறுக்கீடுகள்) உங்களுடைய உள்ளக் குமுறல் என்ன என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் புரிந்து கொண்டு அவர்கள் விளக்க வேண்டிய விதத்திலே விளக்கிவிட்டார்கள்; சொல்ல வேண்டிய கருத்தைச் சொல்லிவிட்டார்கள். திரு. வேலு அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். என்பது அவருக்குரிய பழைய அடைமொழி. 1972-க்குப் பிறகு அவர் புரட்சித்

[பேரவைத் தலைவர்]

[2002 ஏப்ரல் 2]

தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். தான். உங்களை எம்.எல்.ஏ. ஆக்கும்போது அவர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர்.தான். ஆகவே, புரட்சித் தலைவர் என்று குறிப்பிடுவதிலே ஒன்றும் தவறில்லை.

திரு. எ.வ. வேலு: அதில் ஒன்றும் மாற்றுக் கருத்தில்லை. புரட்சித் தலைவர் என்று சொல்லக் கூடாது என்பதல்ல. பல்வேறு காலகட்டங்களில், பொதுக் கூட்டங்களில் பேசுகிறபோது நாங்கள் மக்கள் திலகம் என்று பேசி பழகியிருக்கிறோம். அதைத் தான் தொடர்ந்து சொன்னேன். அதனால் நான் நன்றி உள்ளவன் அல்ல என்று பொருள் அல்ல. என்னைப் பொறுத்தவரையில் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். இருக்கிற வரை அவருக்கு ஒரு சேவகனாக இருந்து, அவருடைய புகழை ஆயிரக்கணக்கான மேடைகளிலே நான் பேசியிருக்கிறேன். எனவே, புரட்சித் தலைவரைப் புறக்கணிக்கிறேன் என்று பொருள் அல்ல. உங்களுக்கே தெரியும். நீங்களும் நானும் எத்தனையோ மேடைகளில் புரட்சித் தலைவரின் புகழைப் பாடியிருக்கிறோம். எனவே, அதுவல்ல இப்போது பிரச்சினை.

நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் அரிசி கொடுப்பதிலே 3.50 ரூபாய்க்கு அரிசியை அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் கொடுக்கப் போகிறீர்களா அல்லது அவர்களுக்கெல்லாம் கூப்பன் வழங்கப்படுமா என்பதை இந்த அவையின் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பக்கம் 12-ல்...

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 3.50 ரூபாய் அரிசியை, ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்ற நிலையில் இருக்கிற அரிசியை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தண்டராமப்பட்டு வேலு அவர்களுக்கும் இந்த அரிசி கிடைக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறாரா, எந்தப் பொருளில் பேசுகிறார் என்பது தெரியவில்லை. ஏற்கெனவே தெளிவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக்கியிருக்கிறார்கள். 3.50 ரூபாய் அரிசி திட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், ஏழைகளுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிற திட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் இந்த நிலை தொடரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கூப்பன் திட்டம் கொண்டு வருவது போலிகார்டுகளை ஒழிப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மக்களை திசை திருப்புவதற்காக ஏதோ மூன்றரை ரூபாய் அரிசி நிறுத்தப்பட இருக்கிறது என்ற

2002 ஏப்ரல் 2] [திரு. சி. பொன்னையன்]

எண்ணம் எழுகின்ற வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசவேண்டாம். அரசு தெளிவாக இருக்கிறது. மூன்றரை ரூபாய் அரிசித் திட்டம் தொடரும். ஏழைகளுக்கு என்றென்றும் தொடரும்.

பிற்பகல் 12-20

திரு. எ.வ. வேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 3½ ரூபாய்க்குக் கொடுப்பதை நிறுத்திவிடுவீர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. 3½ ரூபாய் என்பது தினமணியிலே 29 ஆம் தேதி நவம்பர் மாதம் வந்த தினமணியிலே வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்கு 3½ ரூபாய், அதற்கு மேலே இருப்பவர்களுக்கு ஒன்பது ரூபாய் என்பது அரசினுடைய கொள்கை என்ற அடிப்படையிலே தினமணியிலே வந்து இருக்கிற செய்தியைத்தான் நான் சொல்கிறேன். எனவே, அனைவருக்கும், சர்க்கரை அட்டை வைத்து இருக்கிற அனைவருக்கும் அடையாள அட்டை கொடுக்கப் போகிறீர்களா?

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இன்றைக்கு எழுப்புகின்ற இந்தக் கேள்விகள் அனைத்தையும் நேற்று பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்கெனவே கேட்டுவிட்டார்கள். அதற்கெல்லாம் விரிவாக, விளக்கமாக நானும் பதில் அளித்தேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களும் நேற்று பதில் அளித்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேலு அவர்கள் நேற்று இந்த அவைக்கு வரவில்லையோ, என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படி வரவில்லையென்றாலும்கூட, அந்தச் செய்திகள் எல்லாம் பத்திரிகைகளிலே விரிவாக வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, அவர் பத்திரிகைகளையும் படிக்கவில்லையென்று தெரிகிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேலு அவர்களின் பேச்சைப் பார்க்கின்ற போது அவர் எப்போதோ தயார் செய்து வைத்துக்கொண்டதை இப்போது படித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று தெரிகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வேலு, நேற்று புகழேந்தி இதே கருத்தைச் சொன்னார். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்கான விளக்கத்தை மிகத் தெளிவாகவே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. எ.வ. வேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று நான் சட்டமன்றத்திற்கு வந்தேன். பத்திரிகை படித்தேன். நான் என்ன கேட்கிறேன் என்று சொன்னால் 3½ ரூபாய்க்கு இந்த அரசாங்கம் கொடுப்பதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறோம். ஆனால், 3½ ரூபாய்க்கு

[திரு. எ.வ. வேலு]

[2002 ஏப்ரல் 2]

இந்த அரசாங்கம் கொடுக்கிற அரிசிக்கு அளவுகோல் என்ன? யார், யாருக்கு கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்பது தெரிய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பக்கம் 12-ல் போக்குவரத்துத் துறையைப் பொறுத்த அளவிற்கு நலிவு அடைந்த (மணியடிக்கப்பெற்றது) மொத்த நேரத்தையும் நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டு விட்டீர்கள். நலிவடைந்த போக்குவரத்து வழித் தடங்களை இந்த அரசாங்கம் படிப்படியாக தனியார்மயமாக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். இந்த நலிவடைவது எங்கே என்று சொன்னால், ஒரு நகரத்திலிருந்து கிராமத்திற்குப் போகும்போது அதற்கு வசூல் இருக்காது. காரணம் நகரப் பேருந்திற்கு எப்போதுமே சார்ஜ்கூட கம்மிதான். பஸ் சார்ஜ்கூட கம்மிதான். எனவே, அதிலே அதிக வருமானம் எதிர்பார்க்க முடியாது. கிராமத்திலே இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் நகரத்திற்கு வரவேண்டும் என்று சொன்னால் அந்த நகர பேருந்திலேதான் வர முடியும்.

இன்னொன்று, இலவச பஸ் பாஸ் திட்டத்தின் மூலமாக ஒவ்வொரு பள்ளி பிள்ளைகளும் இன்றைக்கு நகர்ப்புறத்திற்கு வந்தாகவேண்டும். இப்படி இலவச பஸ் பாஸ் திட்டமும் அமலிலே இருக்கிறபோது கிராமத்திலே இருக்கும் மாணவர்கள் எல்லாம் நகரத்திற்கு வருகிறபோது, குறைந்த கட்டணத்திலே வருகிறபோது அந்த ரூட்டுகள் எல்லாம், நட்டத்தில்தான் இயங்கும். அப்படி இயங்குகிறது என்று சொன்னால், அதையெல்லாம் நீங்கள் எடுத்து விட்டீர்கள் என்று சொன்னால் அந்த பஸ் பாஸ் பெற்ற மாணவர்களின் நிலை என்ன? கிராமத்திலே இருக்கிற விவசாயி குறைந்த செலவிலே நகரத்திற்கு வந்தானே, அவனுடைய நிலை என்ன? எனவே, அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பக்கம் 13. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் மாநிலத்தில் வழங்கியுள்ள மின் இணைப்புகள் அனைத்திற்கும் மின்னளவைக் கருவிகளைப் பொறுத்தும் முழுத் திட்டம் ஒன்றைச் செயல்படுத்தும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். நாங்கள் எல்லாம் விவசாயிகள். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே முனிசிபாலிட்டியே கிடையாது. அனைத்தும் கிராமங்கள். அதுவும் இறவைப் பாசனத்தையே நம்பியிருக்கிற தொகுதி, என்னுடைய தொகுதி. ஏற்கெனவே இலவச மின்சாரம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து விட்டீர்கள். இன்றைக்கு விவசாயிகள் எல்லாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நேரத்திலே ஒரு மீட்டர் வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அது

2002 ஏப்ரல் 2]

[திரு. எ.வ. வேலு]

என்ன பொருள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. காரணம் என்ன என்று சொன்னால்...

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்கு இலவச மின்சாரம் வழங்கும் திட்டம் தொடரும் என்பதை ஏற்கெனவே தெளிவாக அறிவித்து விட்டோம். இப்போது மீட்டர்கள் பொருத்தப்படுகின்றன. அது எதற்காக என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்கிறார். விவசாயிகளுக்காக எவ்வளவு மின்சாரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அரசிற்கு, விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதற்கு எத்தனை யூனிட் மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதை அளவிடத்தான், கணக்கிடத்தான் மீட்டர்கள் பொருத்தப்படுகின்றன.

திரு. எ.வ. வேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பக்கம் 23. அதிலே அடுத்த நிதியாண்டில் சென்னைக் குடிநீர் வழங்கல் பெரும் திட்டம் ஒன்றுக்கான புதிய வீராணம் திட்டத்திற்காக 77.38 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இப்போது சற்று முன்னால் நடைபெற்ற விவாதத்தில்கூட காவிரியினுடைய பிரச்சினை இன்னும் தீர்க்கப்படாத நேரத்தில், காவிரித் தண்ணீர் எல்லாம் அதைப் பயனாளிகளாக இருக்கிற விவசாயிகள் எல்லாம் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் இருக்கிற காரணத்தினால் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு வழக்கு போய் உரிய பங்கை நாம் பெற வேண்டும் என்று இந்த அரசு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில்—ஏனென்று சொன்னால் வீராணம் ஏரியே காவிரியை நம்பியிருக்கிற ஒரு ஏரி. எனவே, அந்த ஏரிக்கு தண்ணீரே வராமல்—77.38 கோடி ரூபாய் அதற்காக பணம் ஒதுக்குவது என்பது சரியாக இருக்குமா என்று நான் இந்த அரசைக் கேட்க விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்று சொன்னால் காவிரித் தண்ணீர் உறுதி செய்யப்பட்ட பின்பு, இந்த வீராணம் திட்டத்தை நீங்கள் நிறைவேற்றினால், அது பயனை அளிக்கும். அப்படி காவிரி நீர் வராத முன்பு, இதை நீங்கள் உறுதி செய்தால், அந்தப் பணம் வீணாக ஆகிவிடும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பக்கம் 27...

முற்பகல் 12-25

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் பேசி முடித்து விடுங்கள்.

[2002 ஏப்ரல் 2]

திரு. எ.வ. வேலு: நான் 6 நிமிடங்கள்தான் பேசியிருக்கிறேன். என்னுடைய நேரங்களையெல்லாம் நீங்களே எடுத்துக் கொண்டீர்கள். ஒரு பிரதான எதிர்க்கட்சிக்கு நீங்கள் 20 நிமிடங்களாவது கொடுக்க வேண்டும். நேற்றுகூட, உறுப்பினர் புகழேந்தி அவர்கள் பேச்சிலே மொத்த நேரத்தையும் எடுத்துக்கொண்டீர்கள். ஆளுங்கட்சித் தலைவர்களே பேசி விட்டால் நாங்கள் எப்படிப் பேசுவது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சரி, நீங்கள் உரையின் கடைசிக்கு வாருங்கள்.

திரு. எ.வ. வேலு: பக்கம் 27-ல், தற்போதுள்ள அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டம் மாற்றியமைக்கப்பட்டு, புதிய அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ், இம்மாநிலத்திலுள்ள 385 யூனியன்களிலே இந்த 100 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதற்காக எங்கேயாவது ஒரு 100 கோடி ரூபாய், இல்லை, 100 ரூபாய் டோக்கன் அமெளண்ட் எங்கேயாவது இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்று சொன்னால் கிடையாது. ஆனால், ஆளுநர் உரையிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறீர்கள். தனியார் உதவியுடன் ஊக்குவிக்கப்பட்டு, இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், தனியார் யாரும் வரவில்லை என்று சொன்னால், அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டம் அவ்வளவுதானா? ஆக, அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த நோக்கம் என்ன என்று சொன்னால்,—என்னுடைய தொகுதியிலே நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னதுமாதிரி, முனிசிபாலிட்டியே கிடையாது. எல்லாம் கிராமம்தான்—ஒவ்வொரு கிராமமும் தன்னிறைவைப் பெறுவதற்காக, ரோடைப் போடுவதற்காக, பாலம் கட்டுவதற்காக, தார் ரோடுகள் போடுவதற்காக, பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்காக, இப்படி ஒரு கிராமத்தினுடைய அன்றாடப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக்கொள்கிற ஒரு திட்டமாகத்தான் அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டம் இருந்தது. ஆனால், நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள். நாங்கள் 100 கோடி ரூபாய் அங்கே மூலதனத்தைப்போட்டு, அங்கே ஒரு தொழிற்சாலையை அமைத்து அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற ரா-மெட்டீரியலைக் கொண்டு உற்பத்திச் செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே இரண்டே இரண்டுதான் உற்பத்தி ஆகிறது. ஒன்று கரும்பு, இன்னொன்று நெல். ஆக, நெல்லை அரைவை செய்கிற ரைஸ்-மில்லை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்களா? ஒரு ரைஸ் மில்லில் எத்தனை பேருக்கு

2002 ஏப்ரல் 2]

[திரு. எ.வ. வேலு]

வேலைவாய்ப்பைத் தரமுடியும்? கரும்பு ஆலை என்று சொன்னால், எங்களுடைய பகுதியிலே ஏற்கெனவே இருக்கிற கரும்பு விவசாயிகள் இன்றைக்கு பணம் கிடைக்காமல் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு கரும்பாலைய அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், கிட்டத்தட்ட இன்றைக்கு இருக்கிற ப்ராஜெக்ட் பிரகாரம் 50 கோடி ரூபாய் தேவை. அப்படி 50 கோடி ரூபாய் செலவிலே என்னுடைய பகுதியிலே ஒரு கரும்பாலையை உருவாக்கப் போகிறீர்களா? ஆக, கலைஞர் அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார் என்கிற அடிப்படையிலே இதற்கு மூடு விழா நடைபெறுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய தொகுதியைப் பற்றி நானும் அறிவேன். கரும்பும், நெல்லும் மட்டுமே அந்தத் தொகுதியில் இருக்கும் என்று சொன்னால், அந்தத் தொகுதி ஏழைகளே இல்லாத ஒரு மறுமலர்ச்சித் தொகுதியாக இருக்கும். அப்படி அல்ல. மேட்டுக்காடு நிறைய உள்ள தொகுதி. கடலைப் பயிர். சோளம், கம்பு விளைகின்ற பகுதி நிறைய இருக்கின்றது. அங்கு குச்சிக்கிழங்கை பயிரிடலாம், காட்டாமணக்குச் செடியைப் பயிரிடலாம். டாக்டர் எம்.எஸ். சுவாமிநாதன் கமிட்டி கொடுத்திருக்கிற ஆலோசனையின் அடிப்படையில், உங்கள் தொகுதியிலே காட்டாமணக்குச் செடியிலேயிருந்து டிசலுக்குச் சமமான எண்ணெய் எடுக்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலை உங்கள் தொகுதிக்கு வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதுபோன்ற திட்டங்களைக் கொண்டுவருவதுதான் அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டம் என்பதை நான் அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வேலு, இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. எ.வ. வேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த அளவிற்கு, தமிழக அரசு, தமிழுக்காக வாழுகிறோம். தமிழைப் பரப்புகிறோம் என்று பேசப்படுகிறதேயொழிய, ஆனால், தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறை தலைப்பிலே எதையும், எந்தத் திட்டங்களையும் இங்கே சொல்ல வில்லை. காரணம், சென்ற ஆண்டுகூட, நீங்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறையைப் பொறுத்த அளவிற்குப் பேசுகிறபோது ஒன்றைச் சொன்னீர்கள். ஆன்மீகவாதிகள் அவர்களுடைய பெயரால்—அருணகிரிநாதர் பிறந்தது எங்கள் ஊர் திருவண்ணாமலையில்—

[திரு. எ.வ. வேலு]

[2002 ஏப்ரல் 2]

அதிலே நீங்கள் சொல்லியிருந்தீர்கள்; அருணகிரிநாதர், காரைக்கால் அம்மையார், தேவாரம் பாடிய மூவர், வள்ளலார், ஆழ்வார்கள் இவர்கள் பெயர்களிலே தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறை மூலமாக விருதுகள் எல்லாம் வழங்கப்படும் என்று சென்ற ஆண்டு சொன்னீர்கள். ஆனால், ஒன்றையும் காணோம். இப்போது என்ன சொல்லியிருக்கிறீர்கள்; திருவள்ளுவர் பெயரால் நாங்கள் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை வேலூரிலே உருவாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். இதுவும் காற்றோடு காற்றாகப் போகிறதா? எனக்கு இருக்கிற பயமெல்லாம் இங்கே மரபுகள் எல்லாம் சிறிது சிறிதாக மாற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. இரண்டாவது பக்கத்திலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள்; அண்ணா காலத்திலேயிருந்து, இந்த மாமன்றத்திலே எப்பொழுதும் நிதிநிலை அறிக்கையிலே, அண்ணா வந்ததிலிருந்தே திருவள்ளுவர் இயற்றியுள்ள திருக்குறள் இடம் பெறும். ஆனால், இதிலே இடம் பெறவில்லை; என்ன காரணம்?

உலகளாவிய தமிழர்கள் எல்லாம், இன்றைக்கு கன்னியாகுமரியிலே இருக்கிற திருவள்ளுவர் சிலையை கலைஞர் வைத்தார் என்று பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், கலைஞர் மீது இருக்கின்ற கோபத்தில்தான், இந்தத் திருக்குறள் இதில் இடம் பெறவில்லை என்ற அடிப்படையில்தான் நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ள முடியுமெனியே வேறு ஒன்றும் இல்லை. நேற்றையதினம்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வேலு, அந்தச் சிலைக்கு புரட்சித் தலைவர்தான் அடிக்கல் நாட்டினார்.

***மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழுக்கும், தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், புரட்சித் தலைவியினுடைய அரசு பல்வேறு திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. தமிழைப் பேசிக்கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. தமிழுக்கு எந்த அளவிற்கு உயர்வு தர வேண்டும். தமிழினுடைய... (குறுக்கீடு) நான் உண்மையைச் சொல்கின்றேன். வள்ளுவர் பெயரால் உங்களுடைய மாவட்டத்தில் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்குகிறார்கள் என்றால், அதற்காக நீங்கள் பெருமைப்படவேண்டும். ஆகவே, ஏதோ வள்ளுவர், (குறுக்கீடு) நீங்கள் சொல்கிறீர்களே, இந்த அரசு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்?

2002 ஏப்ரல் 2]

பிற்பகல் 12-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சி. சிவசாமி. (குறுக்கீடு)
முடித்துவிடுங்கள். (குறுக்கீடு) போதும், போதும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேலு அவர்கள், தவறான ஒரு தகவலை அவையின் மூலம் மக்களுக்குப் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார். மொழியின் பெயரைச் சொல்லி, இனத்தின் பெயரைச் சொல்லி, குறளின் பெயரைச் சொல்லி, பொதுவாழ்வில் வந்துவிட்டால் மட்டும் அவர்கள் பச்சைத் தமிழர்கள். உண்மைத் தமிழர்கள் என்று ஆகிவிட முடியாது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள்தான் மதுரையிலே உலகத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்தினார்கள். தமிழ் மொழிக்காக—இவ்வளவு, மொழிக்காக, குறளுக்காகப் பேசுகின்றவர்கள், தமிழ் மொழிக்காக—பன்னெடு ஆண்டுகாலம் முதலமைச்சராக எதிர்க்கட்சியினுடைய தலைவர் இருந்த காலத்தில்கூட, தி.மு.க. வினுடைய தலைவர் இருந்த காலத்தில், தமிழ் மொழிக்காக ஒரு பல்கலைக் கழகத்தைத் தொடங்கவில்லை. ஆனால், பச்சைத் தமிழனான புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர்.தான் தஞ்சையிலே தமிழ் மொழிக்காக ஒரு பல்கலைக்கழகத்தைத் தொடங்கினார். அதையடுத்து, தமிழ் மொழிக்காக உலகத் தமிழ் மாநாட்டை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள்தான், (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) உலகத்திலுள்ள தமிழ் இனமே பாராட்டுகிற அளவிற்கு, உண்மைத் தமிழ் உணர்வோடு, அதைக் கூட்டியது மட்டுமல்ல, அறிவியல் தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் தந்தால்தான், தாழ்ந்த தமிழ் இனம் தலை நிமிர்ந்து வாழமுடியும், வறுமைப் பிணியிலிருந்து மீள முடியும். உலகிலே ஒரு மேன்மையான சமுதாயமாக மிளிர முடியும்; அதற்கு அச்சாணியாக விளங்குவது அறிவியல் தமிழ் என்பதனை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்ட, நடைமுறையில் இதைக் கெரண்டு வந்தது நமது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள். மொழியின் பெயரைச் சொல்லி அரசியல் வளர்ப்பது; அரசியல் வாழ்வில் பிழைப்பது எங்களது நோக்கமல்ல. மொழியின் பெயரைச் சொல்லி, இந்த இனத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்பதுதான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய எண்ணம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நன்றி சொல்லி முடியுங்கள்.

[2002 ஏப்ரல் 2]

திரு. எ.வ. வேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கணினித் தமிழ் என்கிற தமிழை கலைஞர் அவர்கள்தான் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டி, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த அளவிற்கு, விவசாயிகளின், தொழிலாளர்களின், ஏழைகளின் பசியைத் தீர்க்காது. பகட்டாய், பளபளப்பாய், பந்தாவாக இருக்கிற பஞ்சுமிட்டாய் போன்றுதான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறதேயொழிய போகாத ஊருக்கு இல்லாத வழியைக் காட்டுவதைப்போல இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முடித்துக் கொள்ளுங்கள். நேற்று அலங்கரிக்கப்பட்ட பொம்மை; இன்று பஞ்சு மிட்டாய். முடித்துக் கொள்ளுங்கள். திரு. சி. சிவசாமி.

***திரு. சி. சிவசாமி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொங்கு மண்டலமாம் கோவை மாவட்டத்தின் ஒரு குக்கிராமத்திலே பிறந்த என்னை, திருப்பூர் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினராக்கி, இந்த மாமன்றத்திலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பேசுகின்ற ஒரு வாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொடுத்த எங்கள் இதயதெய்வம், கழகத்தின் காவல் தெய்வம், எதிர்கால இந்திய அரசியலுக்கே வழிகாட்டுகின்ற மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் இருக்கும் திசை நோக்கி வணங்கி, தங்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்து, எனது உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிதிநிலை அறிக்கை என்று கூறினால், அது மிகையாகாது. ஏனென்றால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வாசிக்கின்றபோது, தமிழகத்தினுடைய முதல்வராக அம்மா அவர்கள் வந்துவிடுவார்களோ என்று அஞ்சி, கடந்த காலங்களில் எண்ணற்ற ஆர்ப்பாட்டங்கள், கூச்சல் கூப்பாடு களெல்லாம் போட்டார்கள் எதிர்க்கட்சியினர். அத்தனையையும் சுக்கு நூறாக்கி, அம்மா அவர்கள் ஆண்டிப்பட்டி தேர்தலைச் சந்தித்தபோது, அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கட்சியினரெல்லாம் என்ன சொன்னார்கள்; படி அரிசி விலையை, ரேசன் அரிசி விலையை உயர்த்தி விடுவார்கள் என்று கூறினார்கள். ஆனால், மாண்புமிகு இதயதெய்வம் அம்மா அவர்கள், அந்த ஆண்டிப்பட்டி தேர்தலிலே வெற்றிபெற்று, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கின்றபோது, ரேசன் அரிசிசுக்காக, உணவு மானியத்திற்காக ரூ. 1240 கோடி ஒதுக்கி, இந்த ரேசன் அரிசி விலையை

2002 ஏப்ரல் 2]

[திரு. சி. சிவசாமி]

அதே அளவிலே இருக்கச் செய்திருப்பதை இந்த நாடு போற்றுகின்றது; இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் போற்றுகின்றார்கள்.

அதேபோல, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும், ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, வேளாண் அடிப்படையில் ஒரு புதிய தொழில் தொடங்குகின்ற ஒரு திட்டத்தை இங்கே அறிமுகப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இது எதைக் காட்டுகின்றது என்றால், கடந்த காலங்களிலே—ஆட்டாங்கல்விலே இருக்கிற அந்த அம்மி, அதாவது ஆட்டாங்கல் அப்படியே இருக்க அம்மி மட்டும் சுற்றி வரும். ஆனால், தற்போது அம்மி அப்படியே இருக்கிறது; கிரைண்டர் சுற்றி வருகின்றது. அதைப்போல, கடந்த காலத்திலே—கிராமங்களிலேயிருந்து விவசாயிகளும், விவசாயக் கூலித் தொழிலாளர்களும் தொழில் செய்வதற்காக நகரத்தைச் சுற்றிய அந்த நிலையை மாற்றி, இன்றைக்கு அந்த விவசாயிகளும், விவசாயக் கூலிகளும் இருக்கக்கூடிய அந்த கிராமத்தைச் சுற்றி, தொழிற்சாலைகளை அமைக்கின்ற விதத்தில் இன்றைக்கு ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கின்றார்கள் என்றால் இதை எந்த அளவிற்குப் பாராட்டுவது என்று தெரியவில்லை. இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய நல்லவர்கள் மட்டுமல்ல, நயவஞ்சகம் கொண்டவர்கள்கூட இந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு சிறப்பு மிகுந்த திட்டமாகத்தான் இருக்கின்றது.

இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக கிராமத்திலே ஏற்கெனவே இருக்கின்ற வேளாண்மைப் பயிர் நீங்கலாக புதியதாக ஜாட்ரோஃபா மற்றும் பாரடைஸ் போன்ற மரங்களை உற்பத்தி செய்வதன் மூலமாக அதிலேயிருந்து எடுக்கின்ற 'எத்தனால்' மூலமாக புதிய எரிபொருள் தயாரிக்க முடியும். காட்டாமணக்குச்செடி மற்றும் புதிய நவீன ரக நெல்லிக்காய், வேப்பமரம் போன்ற நவீன விவசாயப் பயிர்களைப் பயிரிடுகின்றபோது, அந்தப் பகுதியிலே விவசாயிகள் இலாபம் அடைவார்கள் என்கின்ற அளவிற்கு இன்றைக்கு 1 இலட்சம் விவசாயிகளுக்கு புதிய வணிகப் பயிர் உற்பத்திக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்கு இந்த அரசு திட்டம் மேற்கொண்டிருப்பது உண்மையிலேயே பாராட்டுக்குரிய செயலாகும். இதைத்தான் கடந்த காலத்திலே வள்ளுவப் பெருந்தகையனார் கூறினார்கள்

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்பிசல் பலர்”

[திரு. சி. சிவசாமி]

[2002 ஏப்ரல் 2]

என்று. அந்தத் திருவள்ளுவரின் வாக்கிற்கு ஏற்ப புரட்சித் தலைவியினுடைய இந்தத் திட்டம் நிறைவேறுகின்றபோது இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பெரிய, பெரிய தொழில் அதிபர்கள் எல்லாம் வேளாண்மை சார்ந்த தொழில் செய்கிற விவசாயிகளின் பின்னால் செல்லக்கூடிய ஒரு காலம் இருக்கிறது என்பதற்கு ஏற்ப இந்தத் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

பிற்பகல் 12-35

அதேபோல, கிராமத்திலே இன்னொரு பழமொழி சொல்வார்கள். அகலத்திலே உழுவதைவிட ஆழத்திலே உழுவது மேல் என்று கூறுவார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால், ஒரு விவசாயி உழுகின்றபோது அந்த நிலத்தை மூன்று அடி அளவிற்கு உழுதால்தான் அந்த நிலத்திலே easy-ஆன மண்நிலை ஏற்பட்டு, காற்றோட்டம் நடைபெறுகின்றபோது அந்த நிலத்திலே உற்பத்தி செய்கின்ற விளைபொருள் நன்றாக விளையும் என்று கூறுவார்கள்.

அதைப்போலவே, புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய பட்ஜெட், அகலத்திலே உழாமல் ஆழமாக உழப்பட்டு இருக்கிறது. கடந்த கால ஆட்சிபோல கவர்ச்சியான அளவிலே பெயர் அளவிற்கு திட்டங்களை மட்டும் அறிவிக்காமல், பயனுள்ள விதத்திலே ஆழமான நிதிநிலை அறிக்கையாக இருப்பதை இந்த நாடு போற்றிக்கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து, அவினாசி-அத்திக்கடவுத் திட்டம். 'சொன்னதைச் செய்வோம், செய்வதைத்தான் சொல்வோம்' என்ற அடிப்படையில் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் அம்மா அவர்கள் கடந்த தேர்தலின்போது கோவை மாவட்டத்திற்கு வருகை தந்தபோது, அவினாசி-அத்திக்கடவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருவேன் என்று கூறினார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 270 கோடி ரூபாய் திட்ட மதிப்பில் பன்னாட்டு நிதி நிறுவனங்கள் மூலமாக படிப்படியாக இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகின்றபோது, இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் பயன்பெறுகின்ற கோவை பெரியார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 50 இலட்சம் மக்களுக்காக ஆண்டு ஒன்றிற்கு இந்த அரசு குடிநீருக்காக 50 கோடி ரூபாய் செலவழித்துக்கொண்டிருக்கிறது. புதிய ஆழ்குழாய்க் கிணறுகள், அந்த ஆழ்குழாய்க் கிணறுகளிலே பொருத்துவதற்கு மின் மோட்டார்கள், கம்பாசர்கள் என்று ஆண்டு ஒன்றிற்கு 50 கோடி ரூபாய் குடிநீருக்காக செலவழிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம்

2002 ஏப்ரல் 2]

[திரு. சி. சிவசாமி]

நிறைவேறுகின்றபோது இந்த 50 கோடி ரூபாயில் ஆண்டு ஒன்றிற்கு 30 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அரசுக்கு நிதி சேமிப்பு ஆகும் என்று நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதைப்போல, இந்தத் திட்டத்தில் விடுபட்டிருக்கின்ற சில பகுதிகளையும் இணைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, சென்னையிலே இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளுக்காக கழிவு நீரை சுத்திகரிப்பது, சவ்வூடு பரவல் முறையிலான சுத்திகரிப்பு நிலையம் ஒன்றை உருவாக்குவதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அது உண்மையிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டிய திட்டம். இன்றைக்கு இந்தக் கழிவு நீரால் சுற்றுச்சூழலை பாதுகாக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகின்றபோது, அந்தக் கழிவு நீரையே சுத்திகரித்து அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு திருப்பிச் செலுத்துகின்றபோது, அந்தக் கழிவு நீர் சாக்கடையிலே சுலக்காது. இதனால் சுற்றுப்புறச் சூழலும் பாதுகாக்கப்படுகின்றது. தண்ணீர்ப் பிரச்சினையும் தீர்க்கப்படுகின்றது. எங்களது திருப்பூர் நகரம் பின்னலாடைத் தொழிலுக்குப் பெயர்பெற்ற நகரம். அந்த பின்னலாடைத் தொழிலுக்கு உப தொழிலாக இருக்கக்கூடிய dying தொழிலிலே வெளியேறுகின்ற கழிவு நீரை இந்த முறையில் சுத்தப்படுத்த வேண்டுமென்று அந்தப் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய தொழில் அதிபர்களோடு நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப் பேசுகின்றபோது, இந்தப் புதிய சவ்வூடு பரவல் முறையிலான சுத்திகரிப்பு நிலையம் அமைப்பதற்கு பல கோடி ரூபாய் செலவு ஆகும். இந்தத் திட்டத்தை அமைப்பதற்கு எங்களுக்கு நீங்கள் பக்கபலமாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டபோது—நான் புரட்சித் தலைவி அவர்களிடத்திலே வேண்டுகோள் விடுத்து—திருப்பூரில் இருக்கக்கூடிய ஒரு dyeing தொழில் அதிபர் எம். பழனிசாமி என்பவர் மூலமாக முதல் முறையாக தனிப்பட்ட முறையில் இந்த சவ்வூடு பரவல் முறையிலான சுத்திகரிப்பு நிலையத்தை இன்றைக்கு திருப்பூரிலே தோற்றுவிப்பதற்கான நடவடிக்கை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பணி நடைபெற்று, அது வெற்றி பெறுகின்றபோது, அந்தப் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய அனைத்து சுத்திகரிப்பு நிலையங்களிலும் இந்த முறை பின்பற்றப்படும். எனவே, முன்மாதிரியாக தனியாரால் அங்கு உருவாக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு நமது அரசு கொஞ்சம் மானியம் கொடுத்து அதனை ஊக்கப்படுத்திட வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் வாயிலாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல, அங்கிருந்து கழிவுப் பொருளாக வெளியேறுகின்ற அந்த sludge-களை மூலப் பொருளாக வைத்து உபபொருள் தயாரிப்பதற்கு, அதனைப்

[திரு. சி. சிவசாமி]

[2002 ஏப்ரல் 2]

பயன்படுத்த ஆராய வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் வாயிலாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-40

அதேபோல, பின்னலாடைத் தொழில் மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5,000 கோடி ரூபாய் அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தருகிறது திருப்பூர் நகரம். ஆனால், அந்தத் தொழிலின் மூலமாக மத்திய அரசுக்கு மட்டுமே வருமானம் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி திருப்பூர் பின்னலாடைத் தொழில் நிர்வாகம் மூலமாக பெறுகின்ற அந்த வருமானத்தில் இரண்டு சதவிகிதத்தை திருப்பூர் நகரத்தினுடைய அடிப்படை வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்காக ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல, ஆற்றங்கரையிலிருந்து 5 கிலோ மீட்டருக்கு அப்பால் dyeing factory அமைய வேண்டும் என்று — மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் தொகுதியான திருமங்கலம் தொகுதி, அம்மா தொகுதியான ஆண்டிப்பட்டி, சேட்பட்டி மற்றும் பெரியகுளம் போன்ற தொகுதிகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் எல்லாம் திருப்பூர் தொகுதியில் இருப்பதால், அவர்கள் சார்பாகவும் பேசுவதற்கு இரண்டு நிமிடத்தை நீட்டித்து கூடுதலாகக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆற்றங்கரையையொட்டி 5 கிலோ மீட்டருக்கு அப்பால் இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு புதிய G.O.; ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு தள்ளி இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு புதிய G.O.; கடந்த காலத்தில் வந்திருக்கிறது. அந்த G.O.-க்களை மறுபரிசீலனை செய்து 2000 ஆண்டுக்கு முன்பு அனுமதி பெற்றுத் தொடங்கப்பட்டிருக்கிற அந்த dyeing தொழில்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குழந்தையையும் கிள்ளி விட்டு தொட்டிலையும் ஆட்டி விடுகிறார்கள். இன்றைக்கு போக்குவரத்துத் துறையைப் பொறுத்தவரை அம்மா அவர்கள் 227 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி 2275 புதிய பஸ்களை விட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த காலத்தில்கூட பெருந்துறையிலே ஒரு மெடிக்கல் காலேஜ், சித்தோட்டிலே ஒரு இன்ஜினியரிங் காலேஜ், பர்கூர், குரோம்பேட், திருநெல்வேலியில் எல்லாம் பாலிடெக்னிக் போன்றவற்றைத் தொடங்கி, போக்குவரத்துத் துறைக்கே ஒரு பெயர்பெற்ற துறையாக

2002 ஏப்ரல் 2]

[திரு. சி. சிவசாமி]

புரட்சித் தலைவி அவர்களின் அரசு நடந்து இருக்கின்றது. இன்றைக்கு ஏதோ ஒருசில வழித் தடங்களை, போக்குவரத்துத் துறையிலே நடத்தில் இயங்கி வரும் ஒருசில வழித் தடங்களை, தனியாருக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னதற்காக சிலர் கூப்பாடு போடுகிறார்கள். இதை நான் ஏன் சொல்ல வருகிறேன் என்றால், குழந்தையையும் கிள்ளிவிட்டு தொட்டிலையும் இங்கே ஆட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையல்ல. 1962-லே தஞ்சாவூர் தேர்தலிலே தேர்தல் களத்திலே வேட்பாளராக முன்னாள் முதல்வர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் போட்டியிட்டார்கள். அவரை எதிர்த்து திரு. பரிசுத்த நாடார் போட்டியிட்டபோது அவருக்கு ஆதரவாக சக்தி விலாஸ் பஸ்கம்பெனியைச் சார்ந்தவர்கள் தேர்தல் பணியாற்றினார்கள் என்ற காரணத்திற்காக 1967ஆம் ஆண்டு போக்குவரத்துத் துறையின் அமைச்சராக வந்த முன்னாள் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்களால் பஸ்கள் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் பழிவாங்கும் நோக்கத்தோடு வந்தது. அப்படி பஸ்களை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பி அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது, அனைத்து பஸ்களையும் தேசியமயமாக்கி இருக்கலாமே? அன்றைக்கு தப்பிய எத்தனை வண்டிகள் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன? அதனுடைய மர்மம் யாருக்கும் தெரியாதா? ஒரு பக்கம் தேசியமயம் என்கிறார்கள் இன்னொரு பக்கம் தனியார்மயம் என்று சொல்கிறார்கள். கடந்த காலத்தில் 4000 மினி பஸ்களுக்கு Permit கொடுக்கப்பட்டது. அது தனியார்மயம் இல்லையா? அது தேசிய மயமா? 4000 மினி பஸ்களை விட்டார்கள். எந்த அடிப்படையில் விட்டார்கள்? இந்தந்த ரூட்டுக்கு வண்டி வேண்டும். இதில் யார் யார் ஓட்டுகிறீர்கள் என்று கேட்டு விட்டார்களா? இல்லையே! அப்ளிகேஷன் கொடுத்தால் சரி. வேண்டும் என்கிற ரூட்டுக்கு ஆட்டமேட்டிக்காக சாங்ஷன். இதனால் என்ன ஆகியது? அரசு போக்குவரத்துதான் பாதிக்கப்பட்டது.

அதேபோல, 1998 ஆம் ஆண்டு நடந்த மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தில் முன்னாள் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் பேசுகின்றபோது, உதிரி பாகங்கள் வாங்கும்போது, கமிஷன் வாங்குவதைக் குறைத்ததன் விளைவாகவும், Body Building-ல் ஏற்பட்ட கமிஷனை வாங்கியதைக் குறைத்ததன் விளைவாகவும் மூலதனச் செலவைக் குறைத்திருக்கிறோம் என்று பேசியுள்ளார். இதில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் “கமிஷன் வாங்கியதைக்

[திரு. சி. சிவசாமி]

[2002 ஏப்ரல் 2]

குறைத்ததன் மூலம்” என்றால் இவர் கமிஷனில் ஒரு பங்கைக் குறைத்து வாங்கியுள்ளார் என்பது அவரது ஒப்புதல் வாக்குமூலமாகவே உள்ளது. போக்குவரத்துத் துறையில் கடந்த கால ஆட்சியில் ஊழல் நடைபெற்றுள்ளது என்பதற்கு இதுவே சாட்சி. மேலும் அவர் பேசுகையில், எந்தப் பொருளின் விலை ஏறிக்கொண்டிருந்தாலும், Body கட்டுவதிலே, கூடு கட்டுவதிலே இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 2 மணித்துளிகளில் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. சி. சிவசாமி: இந்த இரண்டாண்டுகளில் போக்குவரத்துக் கழகங்களில் ஒரு பேருந்துக்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்குக் குறைகிற வாய்ப்பை நாம் பெற்றிருக்கிறோம் என்று பேசியுள்ளார். ஆனால், தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் அறிக்கையின்படி, டயர் கொள்முதல், டீசல் கொள்முதல், ஸ்பேர்ஸ் கொள்முதல், Body கட்டுவது போன்ற வகையிலே கூடுதல் செலவு ஏற்பட்டுள்ளது என்று கூறியுள்ளார். கமிஷன் வாங்குவதைக் குறைத்ததால் மூலதனச் செலவு குறைந்தது என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய வாதம். ஆனால், தணிக்கைத் துறைத் தலைவர் போக்குவரத்துத் துறையில் கூடுதல் செலவு என்கிறார். எனவே, கூடுதல் செலவு என்றால், கமிஷன் வாங்கியதாகப் பொருள். இதை நான் கூறவில்லை—மாண்புமிகு முன்னாள் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சருடைய பேச்சு. அப்படியானால் கடந்த கால தி.முக. ஆட்சியில் கமிஷன் வாங்கியது மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்முடி அவர்களா அல்லது அவர்களுக்கு உரியவர்களா என்பதை இந்த அவைக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். 1999 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் முடிய நிர்வாக ரீதியாக, போக்குவரத்துத் துறையில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய டயர்கள் 1,78,376. பயன்படுத்திய டயர்கள் 2,07,219. அளவிற்கு அதிகமாகப் பயன்படுத்திய டயர்கள் 28,843. இதனால் அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 19.62 கோடி ரூபாய். இதற்குக் காரணம், தரக் குறைவான டயர்கள் வாங்கியதுதான் என்று கூறப்படுகிறது. இதைப்போல, டயர்களைப் புதுப்பித்தல், தரம் தாழ்ந்த ரப்பர் மற்றும் இதரப்பொருள்களை வாங்கியதால் அரசுக்குக் கூடுதல் செலவு 4.88 கோடி ரூபாய். எந்த இலாபத்திற்காக இப்படிப்பட்ட தரம் குறைந்த டயர்களும், ரப்பர்களும் வாங்கப்பட்டன என்பதை அரசு விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோல (குறுக்கீடு)

2002 ஏப்ரல் 2]

[திரு. சி. சிவசாமி]

பிற்பகல் 12-15

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.....

திரு. சி. சிவசாமி: I am not yielding. (Interruption) I am not yielding.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் பேச்சை முடித்து விட்டும்;
பிறகு பேசுங்கள்.

திரு. சி. சிவசாமி: நான் பேசும்போது குறுக்கிட வேண்டாம்.
நீங்கள் time கேட்டு வரங்கிப் பேசுங்கள். நேரம் ஆகிவிட்ட
காரணத்தினால், ஒரேயொரு கருத்தை மட்டும் கூறி அமரலாம் என்று
நான் நினைக்கிறேன்.

திருப்பூர் தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய அனுப்பப்பாணையம்,
இடுவம்பாணையம் போன்ற பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய அரசுப்
பள்ளிகளில் இடவசதி போதாத காரணத்தினால், அந்தப் பகுதியின்
அருகிலுள்ள அறநிலையத் துறையைச் சார்ந்த இடங்களைப்
பொதுமக்கள் அதற்குரிய தொகையைச் செலுத்தி, அந்தப்
பள்ளிக்கூடத்திற்கான இடத்தைப் பெறுவதற்காகத் தயாராக
இருக்கிறார்கள். அதற்காக முறையான விண்ணப்பம்
அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதை அரசு பரிசீலித்து அறநிலையத்
துறையைச் சார்ந்த இடங்களைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு எடுத்துத் தர
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காதித் துறை மூலமாக
அங்கே ஒரு மகளிர் உயர்நிலைப் பள்ளியும், சட்டம்-ஒழுங்கைப்
பாதுகாக்க மாவட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய எஸ்.பி. ஆபீஸை திருப்பூர்
நகருக்கும், தமிழகத்திலே மிகப் பெரிய நகராட்சியாக இருக்கக்கூடிய
திருப்பூர் நகராட்சியைச் சிறப்பாகச் செயல்படுத்துவதற்கு அங்கே
இருக்கக்கூடிய அந்த நகராட்சி ஆணையரை ஐ.ஏ.எஸ். அந்தஸ்திலே
நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த இனிய
நிதிநிலை அறிக்கைமீது, நாடு போற்றுகின்ற, நல்ல உள்ளம்
கொண்டவர்கள் போற்றுகின்ற அருமையான இந்த நிதிநிலை
அறிக்கைமீது பேசுகின்ற வாய்ப்பை எனக்கு அளித்த மாண்புமிகு
பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், எங்களது கழகக் காவல் தெய்வம்,
இதயதெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுக்கும்,
எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியைக் கூறி அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,
கடந்த காலங்களிலே, போக்குவரத்துக் கழகங்களிலே, உதிரி பாகங்கள்

[டாக்டர் க. பொன்முடி]

[2002 ஏப்ரல் 2]

வாங்குகிறபோது, Central Purchase Committee என்ற ஒரு கமிட்டி உருவாக்கப்பட்டு அதன் மூலமாக டெண்டர் விடப்பட்டுத்தான் பொருள்கள் எல்லாம் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே தவறு இருக்குமானால், யார் மீது வேண்டுமானாலும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நானும் உங்களோடு ஒத்துழைப்புக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் தவறு செய்திருந்தால், சுட்டிக்காட்டினால் நிச்சயமாக அதற்குரிய தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்ளவும் தயாராக இருக்கிறேன். ஏனென்றால், கடந்த காலங்களிலே, எந்தப் பொருளையும் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அமைச்சரவையில் இருந்தோ, மற்றவர்களிடமிருந்தோ எந்தப்பரிந்துரையும் சென்றது கிடையாது. Central Purchase Committee என்ற ஒன்று நியமிக்கப்பட்டு, அவர்களின் மூலமாக டெண்டர் பெறப்பட்டுத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றொன்று, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அடிக்கடி சொல்வார்கள், 75 ஆணையைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமாக, தமிழகத்திலே இருக்கிற சிறுதொழில்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூட சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். நேற்றைக்கு நிதியமைச்சர் அவர்கள், சிமெண்டைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது, மற்ற மாநிலங்களிலே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் சொன்னதற்கு விளக்கம் சொல்லிவிட்டீர்கள். அதோடு விடுங்கள். திரு. கே.சி. கருணாகரன்.

திரு. கே.சி. கருணாகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தினுடைய 2002 மற்றும் 2003 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையையொட்டி நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில், என்னுடைய கருத்துகளை நான் முன்வைக்க விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சில நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அதேநேரத்தில், கூடுதலான கடுமை, மக்கள்மீது திணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

ஆகஸ்ட் மாதம் 135 கோடி ரூபாய்க்கான உயர்வு, நவம்பர் மாதம் 3300 கோடி ரூபாய்க்கான உயர்வு. இப்போதைய பட்ஜெட்டில் 690 கோடி ரூபாய்க்கும் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரி விதிப்பிற்குப் பின்னரும், இறுதிப் பற்றாக்குறை 640 கோடி ரூபாய் என அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நேற்றையதினம் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறுக்கிட்டுப் பேசுகிறபோது, 3,000 கோடி, 4,000 கோடி என்று மொத்தமாகச் சொல்வதில் அரசுக்குக் கிடைப்பது எவ்வளவு என்ற விளக்கத்தைச் சொல்லி, மின்சாரத் துறைக்கும், அதைப்போல

2002 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே.சி. கருணாகரன்]

போக்குவரத்துத் துறைக்கும் ஒரு பெரும்பகுதி போகிறது என்றும் சொன்னார்கள். எதுவாக இருந்தாலும், தமிழ்நாட்டு மக்கள் இந்த மொத்த வரி விதிப்புகளினால் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதுதான் உண்மை. ஏழை, நடுத்தர மக்கள் இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மத்திய அரசு, கடைப்பிடித்து வருகிற தாராளமய பொருளாதாரக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துகிற வகையிலே இந்த பட்ஜெட்டும் அமைந்துள்ளது என்பதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு சமீபத்தில் உயர்த்தியுள்ள ரெயில்வே கட்டண உயர்வுகள், நேற்றைய தினத்திலிருந்து அமல் நடத்தத் தொடங்கியாகிவிட்டது. சமையல் gas, டீசல், பெட்ரோல், இரயில் கட்டண உயர்வால் பெரும் பாதிப்புக்கு மக்கள் ஆளாகி உள்ளனர். ஏற்கெனவே மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய வரி விதிப்போடு, நம்முடைய மாநில அரசின் பட்ஜெட்டும் தன் பங்கிற்கு உயர்த்தியுள்ள வரிச் சுமையால் மேலும் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மொத்தத்தில் மத்திய, மாநில அரசுகளின் வரி விதிப்புக் கொள்கை மக்களின்மீது அறிவிக்கப்படாத பொருளாதார யுத்தத்தைத் தொடுப்பதாக அமைந்திருப்பதாக நாங்கள் பார்க்கிறோம்.

பிற்பகல் 12-50

ஏற்கெனவே, பஸ் கட்டணம், மின் கட்டணம், பால் விலை போன்றவற்றை உயர்த்தியுள்ள மாநில அரசு, தற்போதைய பட்ஜெட்டில் அரிசி, கோதுமை, பருப்பு, வெல்லம், மிளகு போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கு வரியை உயர்த்தியதோடு, சாம்பிராணியைக்கூட விட்டுவைக்கவில்லை. அலுமினியம், சலவைக் கற்கள், செராமிக் ஓடு, கோதுமைப் பொருட்கள், இரும்பு, புகையிலை உட்பட 15 பொருட்கள் மீது நுழைவு வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றினால் எல்லாம் ஏற்படப்போகும் பாதிப்புகளை மக்கள் நிச்சயம் எப்படி சகிப்பார்கள் என்பதை மாநில அரசு சிந்திக்கவேண்டும். முன்பெல்லாம் உப்பு முதல் கற்பூரம் வரை விலை உயர்ந்ததாக நாமெல்லாம் பேசுவோம். அதனுடைய பரிணாம வளர்ச்சி இப்போது சர்க்கரை முதல் சாம்பிராணி வரை என்று நீடித்து இருக்கிறது. ஒரு வகையில் நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய கூர்மையான பார்வையிலே இருந்து பப்பர்மிட்டாயும் பலூனும் தப்பி இருப்பது பாராட்டுக்குரியது. இவற்றிற்கெல்லாம் மாநிலத்திலே நிலவுகிற கடுமையான நிதி நெருக்கடிதான் காரணம் என்று கூறப்படுகிறது. உண்மைதான். மாநில அரசுகளுக்கு வழங்க வேண்டிய நிதிப்

[திரு. கே.சி. கருணாகரன்]

[2002 ஏப்ரல் 2]

பகிர்வுகளில் தொடர்ந்து இழைத்து வருகிற அநீதி குறித்து நிதிநிலை அறிக்கை சரியாகவே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. கூட்டாட்சி அமைப்பில், பல்லாண்டு கால செயல்பாடுபற்றி மாநிலங்களவையிலே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பேசியிருப்பது இங்கே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த நிலைதான் இப்போதும் நீடிக்கிறது என்றால், கூட்டாட்சித் தத்துவத்தின் உயரிய கோட்பாடுகளை மத்திய அரசு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தகர்த்து வருகிறது என்றுதானே அர்த்தம்? இந்த நெருக்கடியிலேயிருந்து மாநிலங்கள் மீள்கிற வண்ணம் முழு அளவிலான ஒரு கட்ட உதவித் திட்டம் - One time package - ஒன்றை மாநிலங்கள் அனைத்திற்கும் வகுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பாரதப் பிரதமர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டதோடு மட்டுமல்லாமல் 3,000 கோடி ரூபாய் நிதி தேவை என்று ஒரு கடிதத்தை அனுப்பி, அதை அனைத்து மாநில முதல்வர்களுக்கும் அனுப்பி ஆதரவு கேட்டு இருப்பதை மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. இந்தப் பிரச்சினை குறித்தும் பதினோராம் நிதிக் குழு இழைத்து இருக்கக்கூடிய அநீதி காரணமாக தமிழகத்திற்கு 2000-2005 ஆம் ஆண்டு காலத்திற்குள் 2,946 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது குறித்தும், இந்த பாதிப்பு பதினோராம் நிதிக் குழுவின் பரிந்துரைகளை மத்திய அரசு செயல்படுத்தியதால், 2001-2002 ஆம் ஆண்டில் மத்திய வரிகளில் தமிழகத்தினுடைய நிதிப் பகிர்விலே 512 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் குறைத்துள்ள மத்திய அரசாங்கத்தின் நிலை குறித்தும், மத்திய கூட்டணி அரசில் பங்கு பெற்று வருகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நிலை என்ன என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். நாட்டின் பாதுகாப்புத் தேவைகளுக்காக மத்திய வரிகள் அனைத்தின்மீதும் 5 சதவிகிதம் மேல் வரி விதிப்பது என்ற மத்திய அரசின் முடிவை மாநில அரசு வன்மையாகக் கண்டிப்பதாக நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டு இருப்பதை மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது.

தேசிய பாதுகாப்பு மத்திய அரசின் ஒரு முக்கிய பொறுப்பு என்பதனால், அதற்கான செலவினத்தை மத்திய அரசு தனது வருவாய் இனத்தில் இருந்துதான் மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த மேல் வரி அடுத்த நிதி ஆண்டில் மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படவுள்ள அதிலும் குறைந்த அளவேயான நிதி ஆதாரங்களைப் பாதிக்கும் என்பதால், இதனைச் செயல்படுத்துவதை மத்திய நிதியமைச்சர் கைவிடுவார் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த நல்லெண்ண நம்பிக்கை மட்டும் போதாது என்று

2002 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே.சி. கருணாகரன்]

நாங்கள் வலியுறுத்த விரும்புகிறோம். நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல், நம்புகிறோம் என்பதைவிட, மத்திய அரசு அதைச் செயல்படுத்துவதை நிறுத்திட வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றம் மத்திய அரசை கேட்டுக்கொள்ளும் தீர்மானம் ஒன்றை ஒருமனதாய் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறது. தமிழ்நாட்டு மக்களின் நிலையைக் கருதி, இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற நிதி நெருக்கடி என்பது ஒட்டுமொத்த தமிழக மக்களைத் தாக்குகிறபோது, உண்மையிலேயே 6 கோடி தமிழ் மக்களின் நலனைக் கருதி, இதுபோன்ற நிதியினைப் பெறுவதில் தமிழகத்திலுள்ள எதிர்க்கட்சிகளும் ஆளும் கட்சியும், மத்திய ஆளும் கட்சியிலே இருக்கக்கூடியவர்களும் இணைந்து நின்று செயல்பட வேண்டியுள்ளது. அந்த வகையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், பாட்டாளி மக்கள் கட்சி உள்ளிட்ட தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணிக்கு கட்சிகள் இவ்வாறு ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆதரவு தருவார்களா என்பதையும், அப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற நம்முடைய மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 12-55

தமிழக அரசினுடைய தற்போதைய வரி விதிப்புகளை வரிக்கு வரி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விமர்சிக்கிறது. ஒரு பிரதான எதிர்க்கட்சி என்ற நிலையில் அந்தக் கட்சிக்கு இருக்கும் உரிமையை நாங்கள் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை. அதேநேரத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பெட்ரோல், டீசல், சமையல் gas, இரயில் கட்டண உயர்வு போன்றவற்றாலும் தமிழக மக்கள் பாதிப்படைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விலை உயர்வு பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நிலை என்ன? பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் நிலை என்ன? மாநில அரசிடம் உரிமைக்குக் குரல் கொடுக்கிறார்கள். மத்திய அரசிடம் உறவுக்குக் கை கொடுக்கிறார்கள். ஆக, உரிமை, உறவு, நட்பு போன்றவற்றையெல்லாம் இப்போது புதிதாக ஆராய வேண்டிய நிலையில் தமிழக அரசு படாதபாடு பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. மாநில அரசுகள் எந்த அரசால் பாதிக்கப்பட்டாலும் ஒருசேர குரல் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். அதேநேரத்தில் இந்த அறிக்கையில் இருக்கிற சில பலகீனங்களைச் சுட்டிக்காட்டுவது ஒரு அரசியல் கட்சி என்ற நிலையில், உழைப்பாளி மக்களின் நியாயங்களுக்காக போராடுகிற

[திரு. கே.சி. கருணாகரன்]

[2002 ஏப்ரல் 2]

கட்சி என்ற நிலையில் ஒரு கூடுதல் பொறுப்பு இருக்கிறது என்ற காரணத்தாலே சில குறைகளை விமர்சிக்க நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தொழில் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் இல்லை. வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கும் எந்த வழிகாட்டுதலும் இல்லை. மாறாக இருக்கும் வேலைகளை படிப்படியாகக் குறைக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இலாபம் தரும் பொதுத் துறையின் பங்குகளை தனியாருக்கு விற்பது, நஷ்டம் ஏற்படும் பொதுத் துறைகளை மூடி விடுவது, இலாபம் தரக்கூடிய பங்குகளை தனியாருக்கு விற்பது, நஷ்டம் ஏற்படுவதை மூடி விடுவது போன்ற இந்தக் கொள்கைகள் அமலானால் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களே, இந்தக் கொள்கை அமல் நடத்தப்பட்டால் எந்த நிறுவனங்களும் முன்னேற்றம் காண முடியாது. மருந்து வியாதியைக் குணப்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டுமே தவிர நோயாளியைக் கொன்றுவிடுவதாக இருந்துவிடக்கூடாது. அந்தவகையில் மூடப்பட்டுள்ள ஆலைகளைத் திறப்பதற்கான எந்தவொரு வழியுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. இதைச் சொல்கிறபோது நான் மிகுந்த வேதனையோடு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் மூடப்பட்டுள்ள ஆலைகள் சம்பந்தமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய முழு கவனத்தையும் அல்லது சிறப்புக் கவனத்தையும் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்வேன். ஏனென்றால், இராதாகிருஷ்ணா மில்ஸ், பீளமேடு; ஜெயலட்சுமி மில்ஸ், சிங்காநல்லூர்; வசந்தா மில்ஸ், சிங்காநல்லூர்; மது ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், சிங்காநல்லூர்; ஸ்ரீஜனார்த்தனா மில்ஸ், உப்பிலிபாளையம்; சிங்காநல்லூர்; இராஜலட்சுமி மில்ஸ், சிங்காநல்லூர்; சிவரானந்தா மில்ஸ், சிங்காநல்லூர்; ஸ்ரீஹரி மில்ஸ், ஒண்டிபுதூர். சிங்காநல்லூர். கோவை; கே.ஜி. ஸ்பின்னர்ஸ், ஒண்டிபுதூர், கோவை ஆகியவை ஒரு சட்டமன்றத் தொகுதிக்குள் மாத்திரம் 10 பஞ்சாலைகள் பூட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இது தவிர, கமல் ஸ்பின்னர்ஸ், குரல்குட்டை, உடுமலைப்பேட்டை; பாலமுருகன் ஸ்பின்னர்ஸ், உடுமலைப்பேட்டை; பாலமுருகன் டெக்ஸ்டைல்ஸ், உடுமலைப்பேட்டை; ஸ்ரீராஜ்கொண்டல் டெக்ஸ்டைல்ஸ், ஆர்.எஸ்.புரம்; கோவை (மேற்கு), ஸ்ரீசக்தி ஸ்பின்னர்ஸ், உடுமலைப்பேட்டை; கொம்மினார் டெக்ஸ்டைல்ஸ், உடுமலைப்பேட்டை; ஸ்ரீமீனாட்சி பிளாஸ்டிக்ஸ், கோவை; ஸ்ரீஇராமலிங்க சூடாம்பிகை மில்ஸ், திருப்பூர்; தனலட்சுமி மில்ஸ், திருப்பூர்; திராஜலட்சுமி மில்ஸ், காரமடை; ஸ்ரீ அம்பாள் மில்ஸ், சோமனூர் ஆகிய பஞ்சாலைகள் பூட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. (மணியடிக்கப்பெற்றது)

2002 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே.சி. கருணாகரன்]

இதனுடைய விளைவுகள் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதைத் தயவுசெய்து எண்ணிப்பாருங்கள். இந்த ஆலைகளைத் திறக்காமல், நூற்றுக்கணக்கான இன்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைகளைத் திறக்காமல், அதிலே வேலையிழந்து வீதியிலே இருக்கிற பல்லாயிரக்கணக்கான உழைப்பாளி மக்களைப் பாதுகாக்காமல், தொழில் துறையைப் பாதுகாக்காமல் தமிழகம் இந்தியாவின் முதன்மை மாநிலமாக ஆகும் என்பதை நீங்கள் எவ்வாறு நம்புகிறீர்கள்? எப்படி ஆக்க முடியும்? இன்ஜினியரிங் கம்பெனிகளைப் பொறுத்தளவில் எவரெஸ்ட் இன்ஜினியரிங் கம்பெனி, நியூசிட்டி இன்ஜினியரிங் கம்பெனி, கெம்பஸ் இந்தியா லிமிடெட், ஸ்ரீராமகிருஷ்ணா மில்ஸ் இண்டஸ்ட்ரிஸ், ஸ்ரீலட்சுமி காயத்ரி இன்ஜினியரிங், மெட்ராஸ் போர்ஜிங்க்ஸ் இண்டஸ்ட்ரிஸ், துல்யா அலாய் காஸ்டிங்க்ஸ் ஓர்க்ஸ், டெக்ஸ்டைல் கம்பெனி லிமிடெட் உள்ளிட்டவை. விஸ்கோஸ் இப்போது மூடுவதற்கு தயாராகிக்கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசு நிர்வாகம் உறுதிபூர்வமான நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் அதைத் தடுத்து இருக்கமுடியும் என்பதெல்லாம் இருக்கிறது. ஆக, பாதிக்கப்பட்டு வேலையிழந்திருக்கிற பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு மத்தியில் எங்களைப் போன்றவர்கள் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பத்மவியூகத்தில் சிக்கிக்கொண்ட அபிமன்யுவைப் போல தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; மீள முடியவில்லை. தயவுசெய்து மாநில அரசு வழிகாட்ட வேண்டும். இதற்கான தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தோ அல்லது ஏதாவது வழியில் இதைத் திறப்பதற்கு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பதில் பேசுகிறபோது மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உரிய கவனம் செலுத்தி நியாயம் வழங்குவார்கள் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம்.

பிற்பகல் 1-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கருணாகரன், சீக்கிரம் உரையை முடித்து விடுங்கள்.

திரு. கே.சி. கருணாகரன்: அடுத்து உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிற அதே நேரத்தில் 8 சதவிகிதம் மட்டுமே நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது ஏமாற்றம் அளிக்கிறது. இரண்டாவது, நிதி ஆணைக்குழு செய்துள்ள பரிந்துரையை இந்தச் சபையிலே வைத்து விவாதிப்பதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல கல்வி சம்பந்தமான பிரச்சினையில் இப்போது

[திரு. கே.சி. கருணாகரன்]

[2002 ஏப்ரல் 2]

சொல்லப்பட்டிருக்கிற கொள்கை அமல் நடத்தப்பட்டால், 14 வயது வரையிலான குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கட்டாயக் கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற அரசியல் சட்டக் கோட்பாடு கேள்விக்குரியதாக ஆக்கப்படுகிற அபாயம் இருக்கிறது. ஆகவே, கட்டண விகிதத்தை இரத்து செய்ய வேண்டுமென்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். இன்றைய தினமணி பத்திரிகையில் சிமெண்ட் விலை சம்பந்தமாக நம்முடைய அரசாணை குறித்து ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. அரசு சிமெண்ட் நிறுவனத்திற்கு அரசு ஆணையால் 36 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்ற தலைப்பில் வந்திருக்கக் கூடியதில் அரசுக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கான சிமெண்ட்டை தனது நிறுவனம் மூலம் அரசு கொள்முதல் செய்து காண்ட்ராக்டர்களுக்கு அளிக்கும் முறையை இரத்து செய்ததால் அரசு சிமெண்ட் டான்செம் நிறுவனத்திற்கு 36 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளது. 1998 ஆம் ஆண்டு தி.மு.க. ஆட்சியில் இந்த அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. இரண்டு அம்சங்களைக் கொண்ட அந்த அரசாணையில் ஒன்றை இரத்து செய்துள்ளது, இப்போதைய நம்முடைய அரசு. டான்செம் நிறுவனத்திற்கு பெரம்பலூர் மாவட்டம், அரியலூர், விருதுநகர் மாவட்டம், ஆலங்குளம் ஆகிய இடங்களில் சிமெண்ட் ஆலைகள் உள்ளன. 9½ லட்சம் டன் அதில் உற்பத்தி ஆகிறது. 2,500 பேர் வேலை செய்கிறார்கள். இந்த விவரங்கள் எல்லாம் அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அரசாணையின் விவரத்தில் 1. காண்ட்ராக்டர் அல்லாத அரசுத் துறைகள் டெண்டர் முறை மூலம் சிமெண்ட்டைக் கொள்முதல் செய்வது, 2. காண்ட்ராக்டர் உள்ள அரசுத் துறை Turn-key முறையில் அரசுக் கட்டடங்கள் கட்டத் தேவைப்படும் சிமெண்ட்டை வெளிச் சந்தையில் வாங்குவது. காண்ட்ராக்டர்களே எந்த நிறுவன சிமெண்ட்டையும் கொள்முதல் செய்து கொள்வதுதான் Turn-key முறை. இதிலே முதலாவது முறை இரத்து செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது முறை அமலாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இதனுடைய விளைவாக இந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதை இரத்து செய்தால் டான்செம் நிறுவனம் லாபத்துடன் இயங்குவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகையினால், மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிறப்பிக்கப்பட்ட அரசாணையின்படி காண்ட்ராக்டர்கள் வெளிச்சந்தையில் சிமெண்ட்டை வாங்கிக்கொள்ளும் Turn-key முறைதான் இப்போதும் தொடர்கிறது. அரசாணையில் உள்ள இந்தப் பகுதியை இரத்து செய்தால் அரசுக் கட்டடங்கள் கட்டும்

2002 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே.சி. கருணாகரன்]

காண்ட்ராக்ட்காரர்களுக்கு அரசே சிமெண்ட்டைக் கொள்முதல் செய்து தரும் கட்டாயம் ஏற்படும். நஷ்டத்திலிருந்து டான்செம் நிறுவனத்தைக் காப்பாற்ற சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இந்த ஆலோசனை. அரசாணையின் ஒரு பகுதியை இரத்து செய்ய அரசு முன்வருமா என்பதையும் கேட்டு நிறைவு செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. போளூர் வரதன்.

திரு. போளூர் வரதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக கடந்த 10 ஆண்டுகளின் நிதிநிலை அறிக்கைகளை இரண்டாக நான் பிரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். 1991-96, 1996-2001. இந்த ஆண்டுகளிலே தமிழகம் இரண்டு முதலமைச்சர்களைச் சந்தித்திருக்கிறது. அப்படிச் சந்தித்தபோது தமிழகத்தினுடைய வளர்ச்சி தேசிய அளவிலே இந்திய நாட்டில் இருக்கின்ற மாநிலங்களினுடைய வளர்ச்சியோடு பார்க்கின்றபோது 1996 வரை ஏற்பட்டிருந்த வளர்ச்சி அதற்குப்பின் ஏன் ஏற்படவில்லை என்ற ஒரு கேள்வி இப்போது மக்கள் மத்தியிலே வந்துகொண்டு இருக்கிறது. அப்படி வருகின்றபோது 1998-லே அன்றைய முதலமைச்சரும், நிதியமைச்சரும் இணைந்து கொண்டு வந்த இந்த நிதிநிலை—பட்ஜெட்—அரசினுடைய வருவாயைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கின்றபோது வருவாயை மீறிய செலவினம் கூடுதலாக இருந்ததனுடைய விளைவு அரசு கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. 1998-லேயிருந்து தமிழகத்தினுடைய நிதி நிலை குறைந்ததற்குக் காரணம் தவறான நிர்வாகமா, அல்லது தமிழகத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் ஏமாளிகள் என்ற எண்ணத்தோடு அவர்கள் கொண்டு வந்தார்களா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் காழ்ப்புணர்ச்சியல்ல. 5 ஆண்டுகள், 1996 வரையிலே தமிழகத்திலே பல்வேறு துறைகளிலே வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால்—பிரதான எதிர்க்கட்சிகூட argue பண்ணலாம் எங்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே கொண்டு வந்தோம் என்று. ஹுண்டாய் கம்பெனி, ஃபோர்டு கம்பெனி போன்றவற்றிற்கு மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோதுதான் அதற்கான திட்டங்கள் தீட்டி, தமிழகத்திலே தொழில் வளத்தைப் பெருக்கினார்கள். இதே அவையில் நான் அன்றைக்குக் கேட்டேன்; அம்மா அவர்கள் சொன்னார்கள். ஹுண்டாய் கம்பெனி ஸ்ரீபெரும்புதாருக்கு வேண்டும் என்று நான்

[திரு. போளூர் வரதன்]

[2002 ஏப்ரல் 2]

போராடியபோது பெருந்தன்மையோடு ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த நேரத்தில் வேண்டுமானால் அதைத் திறந்து வைத்திருக்கலாம். 5 ஆண்டுக்காலத்திலே 1996-லேயிருந்து 2001 வரையில் இப்படிப்பட்ட பெரிய தொழிற்சாலைகளை அவர்கள் தமிழகத்திலே ஏதாவது கொண்டு வந்திருக்கிறார்களா என்று சொன்னால், இல்லை. அப்படிக் கொண்டு வராமல் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் இன்றைக்கு, நலத் திட்டப் பணிகளை நிறைவேற்றினோம் என்று. என்ன நலத் திட்டம்? தெரியவில்லை. வளர்ச்சிகள் என்ன? கடன் வாங்கினீர்கள். என்ன கடன்? மத்திய சர்க்கார் மாநிலத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய royalty-ஐ முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னால் வாங்கிவிட்டீர்கள். அப்படி முன்னாலே வாங்கினீர்கள், அதுமட்டுமல்லாமல், நபார்டு வங்கியிலே கொடுக்கின்ற கடனை மட்டும் வாங்கி திட்டங்களாக நீங்கள் அறிவித்திருக்கிறீர்கள். அந்தத் திட்டங்களினுடைய விளைவு, இன்றைக்குத் தமிழகம் நிதி நெருக்கடியிலே தள்ளப்பட்டு, தலைகுனிந்து நிற்கிறது. மத்தியிலே இன்றைக்கு கூட்டு என்று சொல்கிறார்கள், நட்பு என்று சொல்கிறார்கள், உறவு என்று சொல்கிறார்கள். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் அளவுக்கு எனக்குத் தமிழ் தெரியாது. தமிழ் வல்லுநரும் நான் அல்ல. நட்பு, உறவு என்பதன் meaning புரியவில்லை எனக்கு. நீங்கள் சொன்னீர்கள் என்றால், தமிழ்நாட்டு மக்கள் புரிந்துகொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். என் பாஷையிலே எனக்குத் தெரியவில்லை. தமிழிலே நட்பு, உறவு (குறுக்கீடு) நான் பட்ஜெட் பற்றித்தான் சொல்ல வருகிறேன். (குறுக்கீடு) இல்லை, நட்பு, உறவு—மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட் இங்கே வரவேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.....

பிற்பகல் 1-05

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வரதன், நட்பு என்றால் நட்புதான். உறவு என்றால் உறவுதான். (சிரிப்பு)

திரு. போளூர் வரதன்: அரசின் செலவினங்களைப் பார்க்கின்ற போது Department-wise-ஆகப் பார்க்கின்றபோது, அவர்கள் செலவிட்ட பணமும், அதற்காக அவர்கள் வாங்கியிருக்கிற கடன்களையும் பார்க்கின்றபோது, வட்டிகூடக் கட்ட முடியாத நிலையில்தான் அன்றைய ஆட்சி இருந்திருக்கிறது. நான் அண்ணா தி.மு.க. உறவித்தான் ஜெயித்தவன். புரட்சித் தலைவியின் தயவில்தான் ஜெயித்தவன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) காங்கிரஸினுடைய எங்கள் அன்னை

2002 ஏப்ரல் 2]

[திரு. போளூர் வரதன்]

சோனியா காந்தி கொடுத்த சீட்டில்தான் இந்த அவையிலே நின்ற கொண்டிருக்கிறேன். உங்களை மாதிரி நட்பு என்று ஒடுவதும் நான் இல்லை. உறவு என்று சொல்லி கை நீட்டுவதும் நான் இல்லை. உண்மையைச் சொல்வேன். உண்மையை எங்கு வேண்டுமானாலும் பேசுவேன். இந்த அவைக்கு இரண்டு முறை வந்திருக்கிறேன். புரட்சித் தலைவியினுடைய தயவால் இரண்டு முறை வந்திருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) காங்கிரஸ் தலைவி அன்னை சோனியா காந்தி கொடுத்தது அந்த சீட். எங்கள் கட்சிக்கு நாங்கள் உறவாக இருக்கிறோம், நட்பாக இருக்கிறோம். என்றைக்கும் எங்களோடு நட்பு இருந்து கொண்டிருக்கிறது, உறவு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. காரியத்திற்காக நாங்கள் ஓடவும் இல்லை. காரியத்திற்காக யார் காலையும் பிடிக்க வேண்டிய அவசியம் எனக்கு இல்லை.

மத்திய அரசின் நிதித் தொகுப்பிலே இருந்து தமிழகத்திற்கு வருகின்ற பங்கு 512 கோடி ரூபாய் குறைக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வரதன், யார் மேலே கோப்பப்படுகிறீர்கள் என்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள்.

திரு. போளூர் வரதன்: நட்பு, உறவு என்று சொன்னார்களே, அந்த நட்பு, உறவு பற்றி எனக்குப் புரியவில்லை. அதனால்தான் எங்கேயோ போய்க் கொண்டிருக்கிறது அது. நட்பு என்றால் நட்பு, உறவு என்றால் உறவு என்கிறபோது, இப்போது இவர்கள்தான் சொன்னார்கள், நாங்கள் எல்லாம் சம்பந்தி; சம்பந்தி வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள் போன மாதம். என்ன சம்பந்தி? தாட்கோவிலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற நிதியை எடுத்து விளாவினார்கள் சமத்துவபுரம் என்று. என்ன நியாயம்? இதுதான் சம்பந்தி வேலையா? தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற நிதியை புரட்சித் தலைவியினுடைய அரசு என்றைக்காவது வேறு துறைக்கு ஒதுக்கி யிருக்கிறதா? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவர்கள், எல்லா சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் தாயுள்ளத்தோடு, தாயாக நடந்து கொண்டார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு சம்பந்தி என்று சொல்லிவிட்டு, எங்கள் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோய், எங்கேயோ கொடுத்துவிட்டு, இதுதான் சமத்துவபுரம் என்று சொன்னால், நாங்கள் எல்லாம் என்ன ஏமானிகளா? சம்பந்தி என்று வந்தால் ஓட்டுப் போட்டுவிடுவார்களா? முடியாது. மக்களை ஏமாற்ற முடியாது. தெளிவாக இருக்கிறோம்.

[திரு. போளூர் வரதன்]

[2002 ஏப்ரல் 2]

பிற்பகல் 1-10

அதுமட்டுமல்ல. இன்னொன்றும் சொல்கிறார். என்ன சொல்லியிருக்கிறார், சைக்கிள். தாழ்த்தப்பட்ட இனத்திலே, மலைவாழ் பகுதியிலே இருக்கிற மக்கள் ஆயிரம் ரூபாய், 1,200 ரூபாய் கொடுத்து சைக்கிள் வாங்க வேண்டுமென்றால், பிறவியிலேயே முடியாத கதை. 100 ரூபாயை மொத்தமாகப் பார்க்க முடியாத சமுதாயம் கிராமப் புறத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. 15 ரூபாய் சில ஊர்களில் கூலி. சில ஊர்களில் 20 ரூபாய், 25 ரூபாய் அதற்கு மேல் இல்லை. அதை வாங்கி பிழைப்பு நடத்துகின்ற குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தன்னுடைய குழந்தைகளுக்கு 1,500 ரூபாய்க்கு சைக்கிள் வாங்க வேண்டுமென்றால் முடியாது. அந்தப் பெற்றோர்களை மகிழ்விக்கின்ற விதத்திலே புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சைக்கிள் வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை உங்களுக்கு. ஏனென்றால், எங்கள் வீட்டு துட்டை எடுத்துக்கொண்டு போய் இன்னொரு ஆளுக்கு நீர் விளாவின ஆள் நீங்கள். ஒரு சாதாரண ஏழைக் குடும்பத்துப் பெண் சைக்கிளில் போவதைப் பார்க்கக்கூட சகிக்காத நீங்கள் அதிலே ஊழல் என்று சொன்னீர்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்ன அதில் ஊழல்? சைக்கிள் எல்லா இடங்களிலும் விற்கிறது. போய் விசாரியுங்கள். (குறுக்கீடு) இல்லை, நான் சொல்ல வருகிறேன். (குறுக்கீடு) நான் சொல்ல வருகிறேன். எங்கள் தலைவர் சொன்னார், உங்கள் தலைவர் (குறுக்கீடுகள்) இல்லை, நான் சொல்ல வருகிறேன், நான் சொல்கிறேன். அந்த அறிக்கை எங்கே தயாரிக்கப் பட்டது? (குறுக்கீடுகள்) இல்லை நான் சொல்ல வருவது, (குறுக்கீடுகள்) நீங்கள் எதை வேண்டுமானாலும் கேளுங்கள். நான் சொல்லத் தயார். அந்த அறிக்கை எங்கே தயாரிக்கப்பட்டது என்பது உங்களுக்கும் தெரியும். இந்த நாட்டுக்கும் தெரியும். அறிக்கை, அறிக்கை என்று சொல்லி நீங்கள் ஆடுவது, (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள், அவர் பேசி முடிக்கட்டும்.

திரு. போளூர் வரதன்: அறிக்கை, அறிக்கை என்று சொல்லி நீங்கள் ஆடுவது..... (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள். அவர் பேசி முடிக்கட்டும். அப்பறம் ஏதாவது கேட்க வேண்டுமென்றால் கேட்கலாம்.

2002 ஏப்ரல் 2]

திரு. போளூர் வரதன்: அறிக்கை விடுவது மட்டும்தான் அவர் வேலை. ஆக்கப் பணிகளைச் செய்வது புரட்சித் தலைவியினுடைய வேலை. நேற்று மதுராந்தகத்தில் போய்ப் பேசியிருக்கிறார். நன்றாக யோசிக்க வேண்டும். அவர்களும் யோசிக்க வேண்டும் இதை. என்ன பேசியிருக்கிறார்? 'விற்பனை வரியை நான் ஆட்சியில் இருந்தபோது collect செய்ய முயற்சி செய்தேன். பத்து மாதங்களாக இந்த அரசு என்ன செய்தது' என்று கேட்டார். நான் கேட்கிறேன், 1996-லேயிருந்து இதுவரையில் விற்பனை வரி நிலுவையில் இருக்கிறது. கோர்ட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். பத்து மாதங்களாக இவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்கிறீர்கள். ஆறு வருடங்களாக நீங்கள் என்ன செய்துவிட்டுப் போனீர்கள்? அதை வாங்கி நீங்கள் செலவு செய்திருந்தால், இந்த மாதிரி திவால் பட்ஜெட் போய்க் கொண்டிருக்காது, பாருங்கள், தமிழ்நாடு இன்றைக்கு இந்த நிலைக்கு வந்திருக்காதே? இதை ஏன் அன்றைக்குச் செய்யவில்லை. இன்றைக்குச் சொல்கிற அவருக்கு நான் கேட்கிறேன், அறிக்கை விடலாம். இந்த அவைக்கு வர முடியாதவர்கள், மக்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள் வேண்டுமானால் இந்த அவைக்கு வர முடியாது. அவர்களுடைய கருத்துகளை பத்திரிகையிலே வெளியிலே சொல்லலாம். மக்களால் நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்தானே? (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் பேசி முடிக்கட்டும். (குறுக்கீடு) நான் கூப்பிடுகிறேன். அவர் பேசி முடிக்கட்டும். உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) பேராசிரியர், சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடுகள்)

***பேராசிரியர் க. அன்பழகன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவர், இங்கு வரக்கூடிய உரிமை உள்ள ஒருவர், வர முடியாத நிலையில் இருப்பாரேயானால், அதுகுறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாரும் குறைவுபடுத்தியோ அல்லது கேவலப்படுத்தியோ பேசுகிற பழக்கம் இந்த அவையில் கிடையாது. அப்படிப் பேசுவதைத் தாங்கள் அனுமதிப்பீர்களானால், அதற்குப் பின்னர் அதே மாதிரியான முறைகள் தொடர்ந்து வளரும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வரதன் சொல்வது, மக்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள் அவைக்கு வராமல் போகலாம். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் ஏன் வரவில்லை என்கிற மாதிரி அந்தப் பொருளில்தான் சொன்னார்.

[2002 ஏப்ரல் 2]

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பலபேர் இந்த அவைக்கு வராமல் இருந்த கடந்த கால வரலாறு எனக்கும் தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வரதன், பேசுங்கள்.

திரு. போளூர் வரதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கலைஞர் அவர்களை குறை சொல்லிப் பேசவேண்டுமென்பது என்னுடைய எண்ணம் இல்லை. அவருடைய வயதுக்கு மரியாதை அளிக்கிறேன். (குறுக்கீடு) பன்னீர், ஜால்ரா இல்லை, ஜால்ரா போடுகிற பழக்கம் என்னிடம் இல்லை. விரல் காட்டிப் பேசுகிற வேலை என்னிடம் வேண்டாம். மன்னிக்க வேண்டும். விரல் காட்டிப் பேசுகிற வேலைக்கு நான் அப்பாற்பட்டவன். ** (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வரதன் உட்காருங்கள், (குறுக்கீடு) பேரவைத் தலைவரைப் பார்த்துத்தான் நீங்கள் பேசவேண்டுமே தவிர, வேறு சுருத்துகளைச் சொல்லக் கூடாது. வரதன் நீங்கள் பேசுங்கள். இன்னும் இரண்டு மணித் துளிகள். (குறுக்கீடுகள்) மற்றவர்கள் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்) அவர் பேசி முடிக்கட்டும். (குறுக்கீடுகள்) அவர் ஒன்றும் தவறாகச் சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடுகள்) அவர் வாக்கியத்தை முடிக்கட்டும். வரதன் சுருக்கமாகச் சொல்லி முடியுங்கள்.

திரு. போளூர் வரதன்: மைக் இல்லை. பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் கோபத்தில் வேண்டுமானால் எங்களைப் பேசிவிட்டுப் போகட்டும். எங்களை மிரட்டுகிற வேலையை வைத்துக்கொள்வதுதான் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. விரல் காட்டிப் பேசுவது, ஆள் காட்டிப் பேசுவது, வா என்று அழைப்பது அவர்கள் பாரம்பரியம். எங்களுக்கு அதுவல்ல பாரம்பரியம். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன், பேசுங்கள்.

பிற்பகல் 1-15

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த ஒரு வாக்கியத்தை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடலாம். ** என்று சொன்ன அந்த வாக்கியத்தை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடலாம். (குறுக்கீடுகள்) ஆமாம்.

2002 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்த வாக்கியம் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது. (குறுக்கீடுகள்)

திரு. போளூர் வரதன்: நான் சொன்ன அந்த வார்த்தையை நானே திரும்ப . . . (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தி.மு.க. உறுப்பினர் பன்னீர்செல்வம் அவர்களும் அவையினுடைய மரபைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். அவர் மிரட்டுகிற பாங்கு, விரலை நீட்டி எச்சரிக்கிற பாங்கு, இது உண்மையிலேயே ஓர் அச்சுறுத்துகிற பாங்காக இருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் அவர் உணர்வுமயமான ஒரு நிலைக்கு மாண்புமிகு வரதன் அவர்களை இட்டுச் செல்கிறார்கள். (குறுக்கீடுகள்) நல்ல பண்புமுறையை நாம் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். (குறுக்கீடுகள்) No, no.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள். திரு. பன்னீர்செல்வம் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்) திரு. பொன்முடி உட்காருங்கள். மாண்புமிகு பேராசிரியர்.

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் பொன்னையன் அவர்கள் சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அமைச்சர் பொன்னையன் அவர்களுக்கு—அவர்களுக்குப் பின்பக்கம் நடப்பது தெரியாது. எனக்குத்தான் அமைச்சர் பொன்னையனுக்குப் பின்னால் என்ன நடக்கிறது என்பது தெரியும். எனக்குப் பின்னால் என்ன நடக்கிறது என்பது அவருக்குத் தெரியும். ஆகவே, அங்கே ஏற்பட்ட அந்த உணர்ச்சி அலைகள் இங்கே வேறுவிதமாக வெளிப்பட்டுள்ளது. அங்கே ஏற்பட்டதை நான் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்; நீங்கள் பார்க்கவில்லை. (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், இப்போது எனக்குப் பின்னால் எதுவும் நடைபெறவில்லை. எனக்கு முன்னால் அமர்ந்திருக்கும் மாண்புமிகு தி.மு.க. உறுப்பினர் திரு. பன்னீர்செல்வம் அவர்கள், திரு. போளூர் வரதன் அவர்களைப் பார்த்து அச்சுறுத்தும் வகையில், கையை நீட்டி, சொல்லக்கூடாத வார்த்தையைச் சொன்னார். அதன் காரணமாகத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் போளூர் வரதன்

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா] [2002 ஏப்ரல் 2]

அவர்கள் உணர்ச்சிவயப்பட்டு அதற்குப் பதிலளித்தார் என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லாவற்றையும் தவறு என்று சுட்டிக்காட்டுகின்ற மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், தனது கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் தவறு செய்தாலும் அதையும் கண்டிக்க வேண்டிய கடமை உடையவர் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பன்னீர்செல்வம் அவர்கள் எந்தச் சூழ்நிலையில் அந்த நிலைக்கு ஆளானார்; அப்படி, உறுப்பினர் பன்னீர்செல்வம் அவர்கள் கைகாட்டிப் பேசும் நிலைக்கு பன்னீர்செல்வம் அவர்களுக்கு எந்த நிலை ஏற்பட்டதன் காரணமாக ஆளானார் என்பதைத்தான் நான் சொன்னேனே தவிர, பன்னீர்செல்வம் அவர்கள் செய்தது சரி என்று நான் சொல்லவில்லை. பன்னீர்செல்வம் அவர்கள் செய்தது தவறு என்பதை நான் ஒப்புக்கொண்டுதான் முதலிலேயே பேசுகிறபோதே சொன்னேன். ஆனால், அந்தத் தவறு ஏற்பட்டதற்கான காரணம், சூழ்நிலை அமைச்சர் பொன்னையன் அவர்களுக்குப் பின் பக்கத்திலே இருந்தவர்கள்—நான் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்—பெயர் வேண்டுமானால் சொல்லத் தெரியாதே தவிர அடையாளம் காட்டத் தெரியும். அப்படி ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அந்த நிலை சரியல்ல. (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வரதன், இரண்டு மணித் துளியிலே பேச்சை முடித்து விடுங்கள். இன்னும் ஒருவர் பேசவேண்டும்.

திரு. போளூர் வரதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு பல்வேறு நல்ல திட்டங்கள் இருந்தாலும், எதைச் சொன்னாலும் நிதியமைச்சர் அவர்கள் நிதிப்பற்றாக்குறை, நிதி இல்லை, நிதி இல்லை என்று சொல்லுகின்ற அளவிற்கு இன்றைக்கு மைய அரசு ஒரு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு தமிழகத்தைப் பார்க்கிறது என்று நான் எண்ணுகிறேன். காரணம், கடந்த அரசு கேட்கின்றபொழுது, கடனாக ராயல்டியை முன்னாலேயே 3 வருடங்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஆனால், இந்த அரசு பொறுப் பேற்றபொழுது, சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலை இருந்தம்கூட ரிசர்வ் வங்கியிலே கடனைப் பெற்றுத்தான் அம்மா சம்பளம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏன் இந்த மைய அரசு கடந்தகால ஆட்சிக்குக் கொடுத்தது மாதிரி, நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ராயல்டியைக்கூட

2002 ஏப்ரல் 2] [திரு. போளூர் வரதன்]

3 வருடம் அட்வான்சாகக் கொடுத்திருந்தால் தமிழகத்தினுடைய நிதிநிலை இந்த நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்காது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு ... (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒரு மணித் துளியிலே உரையை முடித்து விடுங்கள். இன்னும் ஒருவர் பேச இருக்கிறார். (குறுக்கீடு)

திரு. போளூர் வரதன்: மொத்தத்திலே நான் பேசினது 3 நிமிஷம்கூட இல்லை, சார். இன்றைக்குக் கல்வித் துறை என்று வருகிறபோது, அனைவருக்கும் கல்வி என்ற ஒரு நிலையை அம்மா உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். பாராட்ட வேண்டியது. அரசாங்கம் பல நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாயைக் கல்விக்குச் செலவிட்டும் ரிசல்ட் என்ன என்று பார்க்கும்போது, கிராமப்புறங்களிலே படிக்கின்ற ஏழை மாணவர்களுக்கு இருக்கின்ற இந்த ரிசல்ட் ரொம்ப குறைச்சலாக இருக்கிறது. தனியார் பள்ளியிலே படிக்கின்ற குழந்தைகளுக்கு நல்ல ரிசல்ட் வருகிறது. தனியார் பள்ளியிலே ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற சம்பளம் கம்மி. உழைப்பு அதிகம். அரசாங்கப் பள்ளிகள், கல்லூரிகளிலே இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற சம்பளம், பணம் அதிகம். செலவு அதிகம் பண்ணுகிறோம். Profit என்று பார்க்கும்போது Nil-ஆக இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி அமைப்பதற்குத் தகுந்த ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, மகளிர் மேம்பாட்டிற்கு மகளிர் மீது சொல்லப் பட்டிருக்கிற குற்றங்கள், குறைகளை நீக்குவதற்காக தமிழகத்திலே முதல் முறையாக கோவையிலும், சென்னையிலும் மகளிருக்கு என்று தனி நீதிமன்றங்களை அம்மா அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. அதை மதுரைக்கும், திருச்சிக்கும் நீட்டித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-20

இலவச சைக்கிள் திட்டத்தைப் பற்றி சொல்கிறபோது ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே விரும்பினேன். இப்போது ஒரு கிராமத்திலேயிருந்து பள்ளிக்கு வருகிற பெண் குழந்தைகள் 4, 5 பேர் வருகிறார்கள் என்றால் இப்போது இரண்டு தாழ்த்தப்பட்ட சகோதரிகளுக்குக் கிடைத்துவிட்டது. பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் 8 கி.மீட்டர் தூரம் நடந்து வருகிற ஒரு

[திரு. போளூர் வரதன்]

[2002 ஏப்ரல் 2]

சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலே 6 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறீர்கள். மேலும் 4 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பெண் குழந்தைகளுக்கும் கொடுத்தால் அவர்களும் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் என்பதை அம்மா அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இப்போது பேருந்து Privatisation என்று சொல்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், அருகிலே உள்ள ஆந்திர மாநிலத்திலே இருக்கிற அரசு பஸ்கள் எல்லாம் இலாபத்தில் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது. நஷ்டத்தில் ஓடிய அந்தத் துறை இன்றைக்கு இலாபத்தில் செல்கிறது. இப்போது அதையே பின்பற்றிக்கூட தமிழகத்திலேயே நாம் அதையும் கொண்டு வரலாம். இப்போது சொல்கிறபோது 2275 பஸ்கள் புதிதாக வாங்குவதற்கு அம்மா இந்த வருடம் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். நான் எதையாவது சொன்னால் கையைக் காண்பித்து, தகராறு என்று சொல்கிறார்கள். கடந்த 5 ஆண்டுக் காலத்தில் எவ்வளவு புதிய பஸ்கள் வாங்கினார்கள் என்று கேட்டால் தெரியாது. ஓடாத பஸ்கள்தான் நிறைய இருக்கின்றன. அதற்கு வாங்கிய spare parts தான் நிறைய. ஓடாத பஸ்ஸிற்கே spare parts. ஓடிய பஸ்ஸிற்கு என்ன ஆச்சு என்று தெரியவில்லை...

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பொன்முடி, அவர் பேசி முடித்துவிட்டும்.

திரு. போளூர் வரதன்: இவற்றை எல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அருகிலிருக்கிற ஆந்திர மாநிலத்திலே இருக்கின்ற நிலைமை போன்று தமிழகத்திலே ... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வரதன் பேசி முடித்தவுடனே உங்களைக் கூப்பிடுகிறேன்.

திரு. போளூர் வரதன்: தமிழகத்திலே இருக்கிற இந்தத் துறை இலாபத்தில் இயங்குவதற்கு மாற்று வழி என்ன என்பதை நீங்கள் நிச்சயம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரே ஒரு நிமிடம். குப்பநத்தம் அணை ஏற்கெனவே திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு, நிலத்திற்கும் பட்டுவாடா செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் 3

2002 ஏப்ரல் 2] [திரு. போளூர் வரதன்]

கோடியே 22 இலட்சம் ரூபாய் நிலுவையில் இருக்கிறது. இந்த மாதம் 1ஆம் தேதியோடு அதை செட்டில்மெண்ட் பண்ணி இருக்கவேண்டும். பண்ண முடியவில்லை. நான் மாண்புமிகு அம்மா அவர்களை மெத்தப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியிலே குப்பந்தம் அணை வருவதன் மூலம் அந்தப் பகுதியினுடைய மேம்பாட்டிற்கு அது உகந்ததாக இருக்கும். அதைத் தாங்கள் இந்த ஆண்டே கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மேல்செங்கத்திலே இருக்கிற விவசாயப் பண்ணை மத்திய-மாநிலக் கூட்டிலே வந்தது. கூட்டு முறிந்தவுடன் இப்போது அது விலக்கிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மைய அரசிற்குச் சேரவேண்டிய பங்கைக் கொடுத்துவிட்டு மாநில சர்க்கார் அதை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று நான் ஏற்கெனவே அம்மா அவர்களிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். சட்டமன்றத்திலேயும் பேசியிருக்கின்றேன். அதைச் செய்வதன் மூலம் 10 ஆயிரம் குடும்பங்கள் அங்கே முன்னுக்கு வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

செங்கத்திலே ஒரு பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. பள்ளிக் கட்டடங்கள் கிடையாது. Congested Place-லே இப்போது 1,500 குழந்தைகள் பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே சந்தைமேடு இருக்கிறது. அந்தச் சந்தைமேட்டிலே பள்ளியைக் கட்டி அந்தக் குழந்தைகள் பள்ளிக்கு வருவதற்கு அம்மா அவர்கள் உதவ வேண்டும். சந்தைமேட்டிற்கும் அங்கே வேறு இடம் இருக்கிறது. மாற்றிக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

அதேநேரத்திலே கோட்டாளம் ஆறு மற்றும் செய்யாறு ஓடுகிறது. அந்த ஆற்றிலே தரைப்பாலம் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே நான் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சரிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்களும் அதைப் பரிசீலிப்பதாகச் சொன்னார்கள். மழைக் காலங்களில் 3 மாதத்திற்கு 10, 20 கிராமங்கள் துண்டிக்கப்படுகின்றன. அந்த வழியில் போக முடியவில்லை. அதை ஒரு மேம்பாலமாக அமைத்துக் கொடுப்பதன் மூலம் அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற கிராமப்புற மக்கள், நகர்ப்புறம் வருவதற்கும், பள்ளிக்குச் செல்வதற்கும், மருத்துவமனைக்குச் செல்வதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கூறி, இந்த வாய்ப்பினை நல்கிய உங்களுக்கு நன்றி கூறி அமைகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஜி. வினாயகமூர்த்தி. (குறுக்கீடு) சரி, திரு. பொன்முடி.

[2002 ஏப்ரல் 2]

டாக்டர் க. பொன்முடி: ஐந்து ஆண்டுகளில் வாங்கிய புதிய பேருந்துகளின் எண்ணிக்கையை அவர் படித்துவிட்டு வந்து சொன்னார் என்றால் பரவாயில்லை. ஏதோ சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பழைய குறிப்புகளையும் பார்த்திருந்தால் தெரிந்திருக்கும். இவர்கள் அளித்த, இந்த ஆளுங்கட்சி அளித்த நிதிக் குறிப்பிலேகூட அவையெல்லாம் இருக்கின்றன. 5 ஆண்டுகளுக்கு வாங்கிய புதிய பேருந்துகள் 9250 என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வினாயகமூர்த்தி. (குறுக்கீடு)

திரு. போளூர் வரதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இல்லை. ஓடாத பேருந்துகளின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்து அதற்கேற்ற மாதிரி வாங்கி இருந்தால் இவ்வளவு பணம் வேஸ்ட் ஆகியிருக்காது என்றுதான் சொன்னேன். 8 ஆயிரம் பஸ்கள் அவர்கள் வாங்கியிருக்கலாம். ஓடாத பஸ்களின் எண்ணிக்கை என்ன? எத்தனை கோடி ரூபாய்க்கு spare parts வாங்கியிருக்கிறார்கள்? அப்படி வாங்கியிருந்தால் அந்த பஸ்கள் ஏன் ஓடவில்லை? அதற்கு யார் காரணம்? இன்றைக்கு ஓடுகிற பஸ்களில் பூராவும் ஏன் சீட் கிழிந்து கிடக்கிறது? ஜனங்கள் ஏறமாட்டேன் என்கிறார்களே, பார்த்தால் பயப்படுகிறார்கள். சைடிலே போனால் கழுத்தை வெட்டிவிடும், காலை வெட்டிவிடும் என்பதுதான் அந்த பஸ்ஸினுடைய நிலைமை. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) நான் நல்ல கருத்தைத்தான் சொல்கிறேன். யார் மேலேயும் குறை சொல்லவில்லை. ஆந்திராவிலே ஓடுகிறதே பஸ், அந்த மாதிரி விடுங்களேன். தவறு என்ன அதிலே?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஜி. வினாயகமூர்த்தி.

பிற்பகல் 1-25

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒன்றே ஒன்று சொல்கின்றேன். ஒரேயொரு உதாரணம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் இரண்டு பேரும் லாவணிக் கச்சேரி நடத்திக்கொண்டிருந்தால் எப்படி?

டாக்டர் க. பொன்முடி: தமிழ்நாடு போக்குவரத்துக் கழக பஸ்தான் சிறப்பாக இருக்கிறது. ஆந்திராவிற்கு, சித்தூர், திருப்பதிக்குச்

2002 ஏப்ரல் 2] [டாக்டர் க. பொன்முடி]

செல்லும்போது எந்தக் காலத்திலும் நம்முடைய தமிழ்நாடு போக்குவரத்துக் கழக பஸ்சில்தான் அதிகமாகப் போவார்கள். ஆந்திரா பஸ்சில் ஏறமாட்டார்கள். அதுதான் சூழ்நிலை. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஜி. வினாயகமூர்த்தி.

*திரு. எஸ்.ஜி. வினாயகமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1-25 மணிக்கு என்னைப் பேச அனுமதித்திருக்கின்றீர்கள். இன்றைய விவாதத்திலே நிறைய குறுக்கீடுகள் நடந்திருக்கின்றன. குறுக்கீடு தேவைப்படாத அளவிலே நான் பேச இருக்கின்றேன். ஆகவே, நான் பேசுகின்ற வரையிலே நீங்கள் அவை நேரத்தை நீட்டித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் சென்ற ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்தபோதே மாநிலத்தில் நிலவிடும் மோசமான நிதிநிலைமை குறித்து விவரமாக ஒரு வெள்ளை அறிக்கையைக் கொடுத்திருந்தார்கள். அதனையடுத்து இரண்டே மாதங்களில் சென்ற நவம்பர் மாதத்தில் ரூ.3,300 கோடி அளவிற்கு பஸ் கட்டண உயர்வு, மின் கட்டண உயர்வு, பால் விலை உயர்வு ஆகியவற்றின் மூலமாக மக்கள்மீது ஒரு சுமை ஏற்றப்பட்டது. இந்தச் சுமையின் மூலமாக அரசின் சுமை எந்த அளவிற்குக் குறைந்திருக்கின்றது என்று பார்க்கின்றபோது எந்த அளவிற்கும் குறையவில்லை என்பதை நேற்றையதினம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலும்கூட வருவாய் மற்றும் நிதிப் பற்றாக்குறை நிலை பெரும் கவலையளிப்பதாகவும், இனியும் சமாளிக்க முடியாத அளவிற்கு உருவாகியுள்ளது என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கின்றார்கள். இந்த நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் நிதியமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த கவனத்துடன் செயல்பட்டு, மிகுந்த பொறுப்புணர்வுடன் ஒரு நல்ல வரவு-செலவுத் திட்டத்தினைக் கொடுத்துள்ளார்கள். அவரை நான் பாராட்டுகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

அதேநேரத்தில், இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அனைத்துத் துறைகளுக்கும் சேர்த்து, ஆதி முதல் அந்தம் வரையில் அழகுபெற அணி சேர்த்து சிறப்பினைக் கொடுத்திருப்பது நமது மரியாதைக்குரிய முதலமைச்சர் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

[திரு. எஸ்.ஜி. வினாயகமூர்த்தி] [2002 ஏப்ரல் 2]

புதிய இலட்சியங்களோடு, ஆட்சியில் புதிய வழிமுறைகளோடு ஆளத் தொடங்கியிருக்கின்ற அவரை பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணாக நான் காணுகின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) புதுமைப் பெண்ணின் இலட்சியங்களை பாரதி பாடுகின்றான்:

‘நீயிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்

நிலத்தில் யார்க்கு மஞ்சாத நெறிகளும், (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

இதை நான் அழுத்தமாகச் சொல்கின்றேன்.

‘நீயிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்

நிலத்தில் யார்க்கு மஞ்சாத நெறிகளும்,

தீயிர்ந்த ஞானச் செருக்கு மிருப்பதால்

செம்மை மாதர் திரும்புவ தில்லையாம்’

என்று பாரதி பாடியிருக்கின்றான். புதுமைப் பெண்கள் என்றைக்குமே வீழ்ச்சியடைவதில்லை என்பதைத்தான் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவனுடைய வார்த்தைகளில் குறிப்பிடுகின்றான்.

கடந்த ஓராண்டில் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சந்தித்த சோதனைகள், அனுபவித்த சங்கடங்கள் அனைத்தையும் கடந்து, வெற்றிச் செழிப்போடும், வைர நெஞ்சத்தோடும் இலட்சியத்தின் சிகரத்தை எட்டுகின்ற நிலையிலே (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இன்றைக்கு அவையிலே அமர்ந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய இப்போதைய இலக்கு, சமூகப் பொருளாதாரக் குறியீடுகளில் உலகளவில் தலைசிறந்த இடத்தைப் பெறவும், எல்லாத் துறைகளிலும் இந்தியாவிலேயே சிறந்த மாநிலமாகத் தமிழகத்தை விளங்கச் செய்யவேண்டும் என்பதும் தான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இதற்கு அடிப்படையாக 15 அம்சத் திட்டம் என்ற குறிக்கோள்களின் பட்டியலை அறிவித்து, அதை அடுத்த நான்கு ஆண்டுகளுக்கு வழிகாட்டும் நெறிமுறைகளாக வகுத்துக் கொடுத்துள்ளார்கள். இந்த இலட்சியத்தை நோக்கித்தான் நம்முடைய வரவு-செலவுத் திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளதாக நிதியமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள். வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பல நல்ல அம்சங்களும் இருக்கின்றன; சின்னச் சின்ன நெருடல்களும் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

வேலைவாய்ப்பினை உருவாக்க வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்யும் வகையில்,

2002 ஏப்ரல் 2] [திரு. எஸ்.ஜி. வினாயகமூர்த்தி]

385 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது, 10 ஆயிரம் பெண்கள் பயன்பெற 145 பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைப்பது, சென்னை மாநகரின் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்த்திட சிறப்பான முயற்சிகள் எடுத்திருப்பதுடன், வீராணம் திட்டத்திற்கு 77 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து இருப்பது, போக்குவரத்தினைச் சீரமைக்க 227 கோடி ரூபாயில் 2275 புதிய பஸ்கள் (மணியடிக்கப் பெற்றது) வாங்குவது, சிமெண்ட் விலையைக் கட்டுப்படுத்த

பிற்பகல் 1-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ். ஜி. வினாயகமூர்த்தி அவர்கள் பேசி முடிக்கிறவரை அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது. மாலை 5 மணி வரை பேசுவீர்களா?

திரு. எஸ்.ஜி. வினாயகமூர்த்தி: முயற்சி எடுத்திருப்பது, சுகாதார மேம்பாட்டிற்காக மருத்துவமனைகளின் தரத்தை உயர்த்துவது, ஏழை முதியவர்கள் சிறப்பு சிகிச்சை பெற மருத்துவ வசதி அட்டைகள் வழங்கிட ஏற்பாடு செய்வது, சென்னையில் உள்ள குடிசைப் பகுதி குடியிருப்புகளுக்கு சிறப்பு பழுதுபார்க்கும் மற்றும் நிலை உயர்த்தும் புதிய திட்டத்தை மேற்கொள்வது, வேலூரில் திருவள்ளூர் பெயரால் புதிய பல்கலைக்கழகம் தொடங்குவது, ஆதிதிராவிடர் மக்களுக்கு புதிதாக 31,000 வீடுகள் கட்டுவது, ஆதிதிராவிடர் மாணவிகள் இலவச சைக்கிள் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவது, இப்படிப் பல்வேறு நல்ல அம்சங்கள் இந்தத் திட்டத்திலே இருப்பதை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். அதேநேரத்தில் ஒரு சில அம்சங்கள்— நகைச்சுவைக்காகச் சொல்கிறேன்—Krack-Jack Biscuit-ஐப் போல இருப்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதைப் புண்படுத்தும் நோக்கத்திலே சொல்லவில்லை. அந்த பிஸ்கெட்டுக்கு இருக்கிற தன்மையே, அது இனிப்பாகவும் இருக்கும். உவர்ப்பாகவும் இருக்கும். ஆக, இரண்டு சுவைகள் இருப்பதாக நான் அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணமாக பொது விநியோகத் துறை மூலமாக விற்கப்படும் அரிசியின் விலை 3½ ரூபாய் இருக்குமென்று சொல்வது ஒரு இனிப்பான செய்தி. அதேநேரத்தில் வெளிச் சந்தையில் விற்கும் அரிசிக்கு 2 பர்சென்ட் வரி விதித்து இருப்பது உவர்ப்பான ஒரு செய்தி. இரண்டாவதாக, மலிவு விலை மதுவைப் புத்தாண்டு தினத்திலேயிருந்து ஒழிப்பது ஒரு இனிப்பான செய்தி. மதுபான விற்பனைக் கடைகளிலே Bar திறக்க வசதிசெய்து தருவது உவர்ப்பான ஒரு செய்தி.

[2002 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: Crack-Jack Biscuit-ஐ எல்லோரும் விருப்பமுடன் சாப்பிடுகிறார்களே?

திரு. எஸ்.ஜி. வினாயகமூர்த்தி: நானும் விருப்பத்தோடுதான் சொல்கிறேன். (சிரிப்பு) கசப்பானது என்று சொல்லவில்லை. உவர்ப்பானது என்று சொல்லியிருக்கின்றேன்.

அடுத்து, சித்தா, யுனானி, ஆயுர்வேதா போன்ற இந்திய மருத்துவ முறைகளின் கட்டமைப்பு வசதிகளைப் பரவலாக்க அனைத்து மாவட்ட மருத்துவமனைகளின் தரத்தை உயர்த்திட முயற்சி எடுத்திருப்பது இனிப்பான ஒரு செய்தி. சித்தா, யுனானி மருந்துகளுக்கு 4% வரி விதித்து இருப்பது உவர்ப்பான ஒரு செய்தியாகும். ஆகவே, இந்த உவர்ப்பான செய்திகளை எல்லாம் முதல்வர் அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து மிக முக்கிய அம்சமாக நான் கருதுவது, தரிசு நிலங்களை

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இனிப்பை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு உவர்ப்பை எடுத்து விட்டால் Crack-Jack Biscuit-ன் தன்மையே மாறிவிடுமே, போய்விடுமே. (சிரிப்பு)

திரு. எஸ்.ஆர். பாலகப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் இனிப்பைச் சாப்பிடமாட்டார்கள். (சிரிப்பு)

திரு. எஸ்.ஜி. வினாயகமூர்த்தி: முதல்வர் அவர்களே, இனிப்பை எவ்வளவு சாப்பிட்டாலும் திகட்டுமே ஒழிய, வேறு ஒன்றுமே செய்யாது. ஆனால் நான் சாப்பிடுவது இல்லை. ஆனால் உப்பைப் பொறுத்த அளவிலே கொஞ்சம் அதிகமானாலும்கூட யாராலுமே சாப்பிட முடியாது. ஆகவே, உவர்ப்பு என்பது ஒரு அளவோடு இருந்தால்தான் சரியாக இருக்கும்.

அடுத்து, நான் மிக முக்கிய அம்சமாகக் கருதுவது தரிசு நிலங்களை விளைநிலங்களாக மாற்றுவதில் முதலமைச்சர் தனிக் கவனம் செலுத்தி வருவதை நான் மனம் திறந்து பாராட்ட விரும்புகிறேன். அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி நேற்றையதினம் அவர்கள் ஒரு விளக்கம்கூடக் கொடுத்தார்கள். அவர் சொல்லிய விளக்கங்கள் எனக்கு மன நிறைவைக் கொடுத்தாலும்கூட ஓர் ஆய்வுக்காக மீண்டும் ஒரு கருத்தை அவர்களிடம் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். தரிசு

2002 ஏப்ரல் 2] [திரு. எஸ்.ஜி. வினாயகமூர்த்தி]

நிலங்களை மேம்படுத்த நிதி அதிகமாகத் தேவைப்படும். அரசிடம் நிதிப் பற்றாக்குறை இருக்கின்ற நிலையிலே, நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்குக் குத்தகை விடுவதிலே சிரமங்கள் இருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். இந்தக் கருத்தில் நியாயம் இருக்கிறது என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இருப்பினும், விவசாயக் குடும்பங்களைச் சார்ந்த இளைஞர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கில் வேலையில்லாமல் இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு எல்லாம் இப்போதைய சூழ்நிலையில் அரசாங்கம் வேலை பெற்றுக் கொடுக்க முடியாது. ஒவ்வொரு பகுதியிலே உள்ள இப்படிப்பட்ட இளைஞர்களை ஒன்று திரட்டி கூட்டுறவுப் பண்ணைச் சங்கங்களை அமைத்திட அரசே நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்கள் நிதி நிறுவனங்களின் மூலமாகக் கடன் பெற்றிட அரசாங்கமே உதவி செய்தால் பயன் கூடுதலாக இருக்குமென நான் நம்புகிறேன். வேலையில்லா இளைஞர்கள் வசதி படைத்தவர்களிடம் கூலிகளாக வேலை செய்யும் நிலைமையை மாற்றி, அவர்களை நில உடைமைதாரர்களாக ஆக்கி வைத்தால், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதில் அது ஒரு புரட்சிகரமான திட்டமாக அமைந்துவிடும் என நான் திடமாக நம்புகின்றேன். முதல்வர் இதைச் செய்வார்களேயானால் அவர்கள் வரலாற்றிலே நிரந்தரமான இடத்தைப் பெறுவார்கள் என்பதிலே எந்த ஐயமும் இல்லை.

பிற்பகல் 1-35

நிதி நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்காக இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே இரண்டு வழிமுறைகளை நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். முதலாவதாக, இந்த நெருக்கடியிலிருந்து மாநிலங்கள் மீளும் வண்ணம், முழு அளவிலான ஒரு கட்ட உதவித் திட்டம்—one time package—ஒன்றை மாநிலங்கள் அனைத்திற்கும் வகுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பாரதப் பிரதமர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார்கள். இவ்வகையில் தமிழ்நாட்டிற்குத் தேவைப்படும் நிதியுதவி 3,000 கோடி ரூபாயாக இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டை மீண்டும் முன்னேற்றப் பாதையில் இட்டுச் செல்வதற்கு ஏதுவாக இத்தொகையை மானியமாக அளிக்க வேண்டும் என்ற நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளை மத்திய அரசு சாதகமாகப் பரிசீலிக்கும் என்று நம்புகின்றோம் என்று நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். சாதகமாகப் பரிசீலிக்கும் என்ற ஒரு ஐயப்பாட்டோடு ஏன் அந்த வார்த்தையை அவர்கள் உபயோகப்படுத்தி இருக்கின்றார்கள் என்று எனக்குப்

[திரு. எஸ்.ஜி. வினாயகமூர்த்தி] [2002 ஏப்ரல் 2]

புரியவில்லை. நம்முடைய முதலமைச்சருடைய சக்தி இன்றைக்கு நாடு முழுவதும் அறிந்திருக்கின்றது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) 3,000 கோடி ரூபாயை அவர்கள் கேட்பார்களேயானால் மத்திய அரசாங்கம் தங்குதடையின்றிக் கொடுக்கும் என்று நான் முழுமையாக நம்புகின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்த அளவிற்குச் சக்தி படைத்த ஒரு முதலமைச்சரை வைத்துக்கொண்டு (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இங்கே ஓர் ஐயப்பாட்டினை நிதியமைச்சர் அவர்கள் எழுப்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்லியிருக்கின்றார்கள், 62ஆவது பக்கத்திலே. கடுமையான நிதி நெருக்கடியைச் சந்தித்து வருவதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவர். இந்தச் சூழ்நிலையில் சில கடினமான முடிவுகளை எடுக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. புகழ்பெற்ற பொருளாதார வல்லுநர் டாக்டர் இராஜா செல்லையா அவர்களது தலைமையின்கீழ் “வரி சீரமைப்பு மற்றும் வருவாய் அதிகரிப்பு ஆணையம்” ஒன்றை ஏற்படுத்த அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இந்த முயற்சியை நான் வரவேற்கின்றேன். அதேநேரத்திலே சில விவரங்களை நான் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஆணையத்திற்குக் காலக்கெடு ஏதேனும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதா? இந்த ஆணையத்திற்கு Terms of Reference என்ன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னைப் பொறுத்தமட்டிலே வரிச் சீரமைப்பைக் காட்டிலும்—அது தேவைதான்—செலவினச் சீரமைப்பு மிக முக்கியமானது என்று நான் கருதுகின்றேன். காலங்காலமாக, பல வருடங்களாக செலவினங்களை நம்மை அறியாமலேயே அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். அதை இந்தச் சபையிலே அரசியல் கட்சிகளை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரக்கூடும் என்பதை என்னால் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, ...

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கச் செலவினங்களை எவ்வாறு குறைப்பது என்பது குறித்து ஆலோசனை வழங்க இந்த அரசு ஏற்கெனவே ஓய்வுபெற்ற ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் தலைமையில் ‘சுவாமிநாதன் கமிட்டி’யை அமைத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

2002 ஏப்ரல் 2] [திரு. எஸ்.ஜி. வினாயகமூர்த்தி]

திரு. எஸ்.ஜி. வினாயகமூர்த்தி: அதை வரவு-செலவுத் திட்டக் குறிப்பிலேயும்கூட நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அந்த சுவாமிநாதன் குழுவிற்கு ஒரு வரம்பு இருப்பதாக நான் நினைக்கின்றேன். நான் சொல்ல வருவதெல்லாம் செலவினங்கள் எப்படி மிகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னால் காலக்கெடு இல்லாமல் தொடர்ந்து கொடுத்து வரும் மானியங்கள், வரைமுறை இல்லாமல் கொடுத்துவரும் இலவசங்கள், சக்தியை மீறி கொடுத்து வரும் சலுகைகள், நஷ்டப்பட்டாலும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கின்ற கோரிக்கைகள், கடன்பட்டாலும் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று வருகின்ற நிர்ப்பந்தங்கள், என இந்தப் பட்டியல் இப்படியே நீண்டுகொண்டு போகின்றது. இதிலே ஒவ்வொரு கட்சியும், இன்னொருவர் செய்தால் அதை எதிர்ப்பது என்கின்ற கொள்கையிலேயே நாம் நடந்துகொண்டு வருவதாலே இதை நாம் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவர முடியாமல் திணறுகின்றோம் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். திரு. இராஜா செல்லையா அவர்களின் தலைமையிலே இயங்குகின்ற அந்த ஆணையம், இந்தச் செலவினச் சீரமைப்பைக்கூட ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. அதேநேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்வேன். நீதிமன்றத் தீர்ப்பு என்று சொன்னால், அதைத் தலை வணங்கி ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அதைப்போல இந்த ஆணையத்தினுடைய தீர்ப்பை ஒரு கமிட்டிமென்டோடு நாம் ஏற்றுக்கொள்கின்ற நிலை வரவேண்டும். அப்போதுதான் இந்த நிதி நெருக்கடியிலிருந்து நாம் மீள முடியும் என்று நான் அன்போடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பிற்பகல் 1-40

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றியோ, சென்னை நகரைப் பற்றியோ பேசுவதற்கு எனக்கு நேரமில்லை. அவற்றையெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், அந்தந்தத் துறை அமைச்சர்களிடத்திலும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லி, ஒரேயொரு வேண்டுகோளை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த ஆண்டு பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் பிறந்த நாள் நூற்றாண்டு விழா. ஏற்கெனவே இதுபற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நல்ல அறிவிப்பினைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எளிது குடும்பத்திலே பிறந்த பெருந்தலைவர் அவர்கள் 10 வருட காலம் சிறையிலே வாடி, 9 வருட

[திரு. எஸ்.ஜி. வினாயகமூர்த்தி] [2002 ஏப்ரல் 2]
காலம் இந்த மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக ஆட்சி செய்து ஒரு முன்மாதிரியான முதல்வர் என்ற பெயருக்கு ஆளாகி இருக்கின்றார்கள். இதை நம்முடைய முதல்வர் அவர்களே குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசியல் கட்சிகளின் சார்பாக, எங்களுடைய கட்சியிலும்கூட அவருடைய பிறந்த நாள் விழாவுக்கு சிறப்பான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவிருக்கிறோம் என்றாலும்கூட, அந்தப் பெரியவருக்கு, பெருந்தலைவருக்கு இந்த அரசின் சார்பாக, உலகமே வியக்கின்ற அளவுக்கு ஒரு சிறப்பான நூற்றாண்டு விழா ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும், முதல்வருடைய தலைமையிலேயே அதைச் செய்ய வேண்டுமென்ற பணிவான வேண்டுகோளை விடுத்து, பேச வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு நன்றி சொல்லி, அமர்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை (3-4-2002) காலை 10-00 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-42 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

அ. சட்டமுறை விதிகளும், ஆணைகளும்

70. 1983ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வடிப்பாலை விதிகளில் திருத்தங்கள் செய்தது குறித்து மதுவிலக்கு மற்றும் ஆயத்தீர்வைத் துறையின் 23-11-2001 ஆம் நாளிட்ட 250 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [1937 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1937) 54 (3) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது].

71. 1-5-1981 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு அரசிதழ் சிறப்பு வெளியீட்டில் வெளியிடப்பட்ட மதுவிலக்கு மற்றும் ஆயத்தீர்வைத் துறையின் 1-5-1981 ஆம் நாளிட்ட II(1)/PE/239 (d)/81 ஆம் எண் அறிவிக்கையில் திருத்தம் செய்தது மற்றும் 1981 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட அயல்நாட்டு சாராவிகள் (உற்பத்தி) விதிகளில் திருத்தம் செய்தது குறித்து மதுவிலக்கு மற்றும் ஆயத்தீர்வைத் துறையின் 2-1-2002 ஆம் நாளிட்ட 1 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கைகள். [1937 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1937) 54(3) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது]